מאירים את השבת
מגזין שבועי בפריסה ארצית לזיכוי הרבים
חייגו וקבלו עד הבית: 073-286-6527
מופץ ב-73,000 עותקים | פרשת וירא | י"ט במרחשון תשפ"ז 30.10.2026

2000
מחברים את עם ישראל

וְאַבְרָהָם בֶּן מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ

יִצְחָק נוֹלַד דַּוְקָא בִּזְמַן, שְׁמִבְּחִינָה טִבְעִית, זֶה הָיָה נִרְאֶה בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי. הַזְּמַן שֶׁלָּנוּ אֵינוֹ הַזְּמַן שֶׁל הַקָּבָ"ה, וְאֵיֶנּוּ יוֹדְעִים מָתַי הַסִּפּוּר עוֹמֵד לְהִפָּתַח מֵחָדָשׁ. הַתַּפְקִיד שֶׁלָּנוּ אֵינוֹ לְהָבִין אֶת לוּחַ הַזְּמַנִּים שֶׁל בּוֹרֵא עוֹלָם, אֶלָּא לְהַמְשִׁיךְ לְהַאֲמִין, לְהִתְפַּלֵּל, וְלַעֲשׂוֹת אֶת שֶׁלָּנוּ גַּם כְּשֶׁהַדֶּרֶךְ נִרְאֵית אֲרֻכָּה. אֱמוּנָה אֲמִתִּית נִשְׁעֶנֶת עַל הַיְדִיעָה שֶׁהַקָּבָ"ה יָכוֹל לְהַצְמִיחַ יְשׁוּעָה גַּם מִתּוֹךְ הַבִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי.

עמ' 3
מופת חינוכי: אמא "בלי אוזניים"
הרב עידו סממה

עמ' 5
הוא חשב שהכל אבוד ואז הגיע הטלפון...
הרב אסי עדני

עמ' 7
הוא קרא ק"ש ואז הופיעה דמות שחורה
יהונתן דדון

עמ' 8
לפתע ראה את אשתו עם כיסוי ראש ונדהם
איתמר צור

עמ' 12
שם הנפטר הקפיץ את החסיד מהרכבת
הרב ארז קדוסי

"הרב, יש לי שאלה!" | זמינות 24/6 במענה ההלכה העולמי במגוון שפות | טל. 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

זמני השבת

ערים	כניסת השבת	יציאת השבת	ר"ת
ירושלים	16:35 (40 דק': 16:15)	17:25	18:03
תל אביב	16:34	17:24	17:59
חיפה	16:34	17:24	18:00
באר שבע	16:36	17:26	18:03

הזמנים על פי לוח 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

אברהם אבינו, עמוד החסד, מתמסר למצוות הכנסת אורחים בהיותו חולה ביום השלישי למילתו כאשר הקב"ה בא לבקרו. מידה זו של מסירות נפש למצוות החלה עם עזיבתו את ביתו ומולדתו בציווי ה', ובברית מילה שעשה לעצמו בגיל זקנה מופלג. המשכה של מסירות נפש זו תהיה בעקדת יצחק – בנו יחידו שנולד לו לאחר עשרות שנות ציפייה.

אתם מאמצים
אנחנו דואגים לכל השאר!
פרטים בגב המגזין <<<

המשך בעמוד 47

מושג ביהדות

מידת סדום

המושג נגזר מצורת חייהם של אנשי סדום, שחלו את סירובם לתת צדקה או להכניס אורחים בטיעון שאין חובה לחלוק רכוש פרטי עם האחר. במשנה במסכת אבות נאמר על האומר "שלי שלי ושלך שלך" שזו מידה בינונית, ויש אומרים שזו מידת סדום. כלומר, על אף שאין בכך עבירה מפורשת על איסורי התורה, זוהי תפיסה חברתית מעוותת של הקשחת לב האוטמת את האדם מסבלו וצרכיו של האחר.

דברים שחייבים לדעת על הכנסת אורחים

1. מצווה שהיא מאבני היסוד של היהדות, שעליה אף אמרו חכמינו ז"ל כי היא גדולה "מהקבלת פני שכינה". יסוד זה נלמד מאברהם אבינו, שבאמצע התגלות ה', רץ לקראת שלושה עוברי אורח כדי להכניסם לאוהלו.

2. הכנסת אורחים נמדדת גם ברגישות ובמאור פנים, ולא רק במזון. במסכת סוטה, לימדו רבותינו ז"ל כי אברהם אבינו לא הסתפק במתן מזון, אלא השתמש בשולחנו כדי לקרב בני אדם לאמונה ולגרום להם להודות לבורא עולם.

3. המצווה כוללת שלושה חלקים מרכזיים: אכילה, שתייה ולוויה (ראשי התיבות אש"ל). חז"ל הדגישו שמרכיב הלוויה הוא החשוב ביותר.

4. גדולי החסידות ובעלי המוסר מסבירים כי הכנסת אורחים פותחת את הלב ומרחיבה את הנפש. כשאדם פותח את ביתו לזר או לנזקק, הוא משתחרר מהאנוכיות שלו.

גם מול הנוף הנפלא של פסגת הר אוטליברג בשוויץ, קשה להוריד את העיניים ממגזין "מאירים את השבת"

צילמתם את המגזין במקום מעניין?

שלחו לנו למייל או לווצאפ:
058-450-2000
MAG@TV2000.CO.IL

המימד הנוסף

אלעד כהן בשיח אקטואלי עם
המקובל הרב יוסף ביטון מרבני 2000

אין דווקא הדבר שמזיק מסוגל לרפואה והצלה?

זמן קריאה: 2 דק'

בתחילת הפרשה לומדים שה' ביקר את אברהם, וחז"ל דרשו מהפסוקים ששכינה נמצאת מעל ראשו של החולה. מה ההסבר בזה, ומדוע, אם כן, לא כל החולים מתרפאים?

"הגמרא אומרת במסכת שבת (דף יב ע"ב): "מנין שהשכינה סועדת את החולה, שנאמר ה' יסעדנו על ערש דוי". וכן אמרו רבותינו הקדושים: "הנכנס לבקר את החולה לא יושב על גבי המיטה ולא על גבי הספסל אלא מתעטף ויושב לפניו, מפני שהשכינה למעלה מראשותיו של חולה".

פירוש הדבר, שבאמת השכינה שורה על החולה דווקא באזור של הראש, כי באזור של הראש יש מציאות של הסתלקות המוחין. הרי האדם נחלה על ידי שנחלשים הצלמים שלו. לכן מסתלקים ממנו המוחין, שזה שמות הוויה. ואז הוא שורה בדין, כי במוחין שלו יש רק שמות אלוקים. וזה בעצם החסד הגדול שעושה הקדוש ברוך הוא עם החולה. השכינה שורה מראשותיו של חולה, פירוש הדבר, כמו שנאמר: "ה' יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי". זה בעצם מחזק לו את המוחין, שיהיה לו כוח להתמודד עם החולי.

אמנם זה בבחינת אור המקיף, שעדיין האור לא נכנס, זה רק כלי, והכלי חלש עכשיו. הכלי בלי אור כביכול, לכן יש חולי. וזה "מראשותיו של חולה". ועל זה אמרו רבותינו הקדושים, שבאמת לא מדויק הדבר שכולם לא מתרפאים. אדרבה, ההפך הוא הנכון, כולם מתרפאים. מחלה היא מלשון מחילה, רק הריפוי הוא נפשי. אין הבטחה שבגלל שהשכינה שורה על החולה, שהוא יתרפא. יש הבטחה שהקדוש ברוך הוא סועד אותו, מחזק אותו, מלווה אותו.

אבל באמת, לאמיתה של תורה, ברמה הנפשית, ברמה הרוחנית, זה בבחינת מחילה. על זה נאמר שהייסורים הם כפרת עוונות. אם כן, בוודאי שנעשה תיקון גדול לנשמה, וכך צריך להסתכל על זה. וגם אנחנו רואים הרבה אנשים שבעזרתו יתברך קמים מחולי. הם קמים בני אדם אחרים. אתה רואה משהו אחר, השקפה אחרת, הסתכלות על החיים בצורה אחרת, זה כתוצאה מהעובדה שהאורות המקיפים נכנסו לאחר שהאדם מבריא אל תוך המוחין. וזה הזוהר הקדוש אומר, שלפעמים גוף שלא מצליח שהאור ישכון בו, מבטשין ליה (מייסרים אותו). "אשרי הגבר אשר תייסרנו י־ה ומתורתך תלמדנו". י־ה' זה אורות של אבא ואמא. שהייסורים מגיעים מהאבא והאמא. "ומתורתך תלמדנו" - על ידי הייסורים של הכלי, כשיש חולשה לגוף, יש מקום שהאורות ייכנסו. ובכל מקרה, אמרו רבותינו הקדושים בברכות (דף י): "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים", וה' אב הרחמן ירפא כל חולי עמו ישראל".

האם יש מקור לסגולות המרפא של ים המלח או בחול שבשפתו?

"באמת יש רמז בדבר הזה. הגמרא אומרת במסכת כריתות (דף ו ע"א), שבקטורת שהקטירו בבית המקדש היה מלח סדומית. והקטורת כידוע סגולתה שהיא עוצרת מגפות, כמו שכתוב בתורה שאהרון הכהן עצר את המגפה: "ויעמוד בין המתים ובין החיים". זאת אומרת, שבמקום שיש דין, המלח הוא חלק מהמרכיבים שעוצר את המוות. יש מושג כזה ש"אין הדין מתמתק אלא בשרשו". וזה למרות שמדובר על מלח סדומית, שבמקום אחר הגמרא אומרת שהוא מסמא את העיניים, וזה אחד הטעמים של ההלכה "מים אחרונים חובה" - כדי להימנע ממגע של המלח סדומית שיש באוכל עם העיניים. ומצד שני רואים, כאמור, שהוא שותף בעצירת מגפה. וכן העניין לגבי חמי טבריה. הגמרא אומרת במסכת סנהדרין (דף קח), שחמי טבריה נוצרו ממה שהשאיר הקדוש ברוך הוא מתקופת המבול, שיצאו מעיינות רותחים מהאדמה והקדוש ברוך הוא השאיר אותם, והיום אנחנו רואים שהמעיינות האלה מרפאים. זאת אומרת, יש מושג ברמה הקבלית שנקרא "אין הדין מתמתק אלא בשרשו", כלומר, שלפעמים התרופה של הדין היא הדין עצמו. אלו דברים עמוקים מאוד. מלח בגימטריה 78. שלוש פעמים "הוויה" גם כן יוצא 78. ואין עוד מקום להאריך בזה".

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30. לייעוץ אישי וברכה מהרב, חייגו: 073-321-2998

ההקדשות של מזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש:

לע"נ: כרמלה בת גורג'יה, דוד בן זימבול, אברהם בן מסעודה, דדה אנדרה ארתור בן אליז לואיזה, פנינה ולקה בת ישראל וחנה רבקה, אברהם מרדכי בן משה יוסף ובלומה איטה, אילנה דייזי בת נעימה, עזרא בן פרחה, דוד וזוהרה קדוש, אלברט בן אבו, שלום וחנה בן אבו, ניסים בן כיריה, נתן בן יונה, רותי רות בת פנינה, דנה בת רותי רות תמזי סימן טוב פתאל בן שרה, אפרים בן מדלן, ראובן בן חנה, משה כהן בן גאולה, ישעיהו זאב בן ישראל, ורדה בת ישראל צבי, ליטל בת גאולה, יוסף אליהו בן פרונסין, אילנה ילנה בת סולטנה, חסיבה כהן בת עדידה | **לרפואה שלמה:** אביחי בן נעמי, סיון ג'וליה בת רויטל, יעקב בן בקה, שמשון בן זוהרה | **לברכה והצלחה:** בנימין בן פרונסין ציפורה, דוד בן רות, סילבנה בת מיסה, הילה סטלה בת סילבנה, אסתר מיכל בת אביגיל | **לזיווג הגון:** אורטל בת אירית, אלון אליהו בן דבורה, חן עטרה בת סינגלית, אפרת בת חיה חווה, רפאל בן אסתר מיכל | **לפרנסה בשפע ובריאות:** בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה | **לחזרה בתשובה:** דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אילה תהילה בת חדוה, יצחק מימון בן רינה, לילך פנינה בת רותי רות, חדוה בת יעל.

להקדשת מגזינים לזיכוי הרבים עבור היקר לכם, חייגו: 073-286-6527

מו"ל: 2000 מחברים את עם ישראל
עורך: יונתן בירנבוים | עורך משנה: י. נפתלי
ביקורת: חברי ועדת הביקורת
גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו
מרכזיה: 2610* שלוחה 1 | להאזנה לפורטל: 03-378-2000
בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000
להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים בהפצת המגזין, חייגו: 073-286-6527
להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות, חייגו: 073-321-2992
להצטרפות לקבוצות הוואטסאפ שלנו: 058-450-2000
לקבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

© כל הזכויות שמורות

מותר להתפלל מול מסך דיגיטלי בשבת ובכל יום?

זמן קריאה: 1.5 דק'

אודות מסכים דיגיטליים שיש בבתי הכנסת המראים את שעות התפלה, שיעורים, זמני היום וכיוצא בזה, האם מותר להסתכל בהם לכתחילה בשבת. הנה מה שהכיתוב מתחלף מידי פעם על המסך, אין בזה חשש של חילול שבת ח"ו, כיון שהכל יודעים שהדבר נעשה מאליו, ולמדנו מהפסוק "לא תעשה כל מלאכה", שלא הוזהרנו אלא שלא לעשות מלאכה ביום השבת, אבל אין איסור אם המלאכה נעשית מאליה ביום השבת, ואדם אינו מצווה על שביתת כליו (עיין במסכת שבת דף יח ע"א, ובירושלמי פרק ב' דשבת הלכה א', ופרק יא הלכה א'. עיין עוד בשולחן ערוך, חלק אורח חיים סימן רמו סעיף א', וסימן רנב סעיף א' וסעיף ה'. ילקוט יוסף שבת, כרך א' חלק ראשון סימן רנב).

(צילום: נועם אלירן)

ואין לגזור שמא יעדכנו מידע בלוח הדיגיטלי בשבת, או שמא יראו טעות ויבואו לתקן, משום שאין אנו גוזרים גזירות מדעתינו, כאשר ביארנו באורך בשולחן המערכת, מערכת ג' ערך גזירות, ושם דחינו מה שכתב בזה אותו רב מהעיר בני ברק, שיש לגזור גזירות מדעתינו גם בזמן הזה, והביא ראיה ממה שאסרו גדולי הדור לעלות להר הבית, שזו גזירה מדעתינו.

אולם כבר השבנו על זה בשולחן המערכת הנזכר לעיל, דהיכא שכל גדולי ישראל האמיתיים מתארגנים יחד למנוע פרצה בדור, אכן יש בידם את הכוח לגזור גזירה, כמו שאסרו בזמנו על הציבור שלא להתעסק עם בנק לאומי בגלל החפירות בעיר הקודש טבריה ת"ו. דכל דוכתא שכל גדולי ישראל מתאחדים למנוע פרצה בדור, לא הוי בכלל אין גוזרים גזירות מדעתינו.

וכך גם בעניין הר הבית, אם נתיר להיכנס לתחום מסויים בלבד בהר, ואף אם אחר טבילה, עלולים רבים להיכשל ולהיכנס לפני ולפנים גם בלי טבילה, ובפרט שאנו לא בקיאים בתחומי המותר והאסור בהר הבית, ועל כן שוללים הדבר מכל וכל.

ואחר כל זאת, יש להקפיד שהלוח הדיגיטלי הנ"ל לא יהיה תלוי בתוך בית הכנסת מול עיני המתפללים, אלא רק בפרוזדור שמחוץ לבית הכנסת, או בקיר האחורי, באופן שלא יסיח כלל את דעת המתפללים מכוונת התפילה. ובמקום אחר כתבנו בזה בס"ד באורך, להסביר את טעמי ההלכה ומקורותיה.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

נקודת האור | הרב עידו סממה - מרבני 2000

הגננת נדהמה: "לילד יש אמא בלי אוזניים?"

זמן קריאה: 1.5 דק'

מסופר על משפחה ברוכת ילדים, עשרה במספר, שהתגוררה ביישוב שבו לא היו הרבה משפחות שומרות תורה ומצוות. למרות זאת, שישה מבין ילדי המשפחה גדלו והפכו לתלמידי חכמים מופלגים.

וכך מספר תלמיד חכם המקורב למשפחה:

"באחד הימים הגעתי לנחם את האחים שישבו שבעה על אם המשפחה. במהלך הניחום שמעתי את האחים משוחחים ביניהם בהלכות אבלות. הם ציטטו פוסקים וספרי שו"ת בבהירות ובבקיאות מעוררת השתאות.

לא הצלחתי להתאפק ושאלתי את חברי:

'איך זכו ההורים שלכם לילדים כמותכם? מה היה הסוד של הבית שלכם?'

הוא חייך ואמר:

'כדי להבין, אני צריך לספר לך משהו שקרה לנו כשהיינו ילדים...

יום אחד הגננת הקבועה יצאה לחופשה, ובמקומה הגיעה גננת מחליפה. בערב שבת היא אמרה לילדים:

'כשתגיעו הביתה, בזמן הדלקת הנרות, לכו לאמא, קרבו אליה, ולחשו לה באוזן כמה היא טובה וכמה אתם אוהבים אותה'.

כל הילדים התלהבו מהרעיון, חוץ מילד אחד שאמר מיד: 'אני לא אלחש לאמא שלי שום דבר באוזן'.

הגננת שאלה אותו: 'למה?' והוא ענה בתמימות: 'כי לאמא שלי אין אוזניים'.

הגננת נדהמה. איך ייתכן שלילד יש אמא בלי אוזניים?

היא ביררה עם העוזרת, ואז התבררה האמת:

כמובן שלאמא היו אוזניים. אלא שהילד מעולם לא ראה אותן. אימו הקפידה תמיד לכסות את ראשה ואת אוזניה, עד כדי כך שבעיני הילד פשוט לא היו לה אוזניים".

והחבר סיים ואמר:

"אני הייתי הילד הזה, וזה הסוד של הבית שלנו. לא רק שמענו מההורים שלנו מה נכון. ראינו אותם חיים את מה שהם האמינו בו".

שישה תלמידי חכמים מופלגים יצאו מאותו בית.

וזו בהחלט אחת המתנות הגדולות שהורה יכול לתת לילד שלו: לא רק לומר לו איך נכון לחיות ומה נכון לעשות - אלא להראות לו.

כי החינוך האמיתי מתחיל הרבה לפני שהילד מבין את המילים. הוא מתחיל במה שהוא רואה בבית.

את המילים שלנו הוא אולי ישכח, אבל את הדוגמה האישית שלנו - הוא יקח איתו לכל החיים.

מה הפשר?

מי עורכים משתה בפרשתנו?

יודעים את התשובה? שלחו לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
ים המלח.

פרשת וירא

147 פסוקים בפרשה!

הפטרת השבוע: "ואשה אחת".

4 הפרשה ה־4 של החומש ה־1, בראשית.

בפרשתנו:

ביקור המלאכים באוהל אברהם אבינו, המו"מ בין הקב"ה לאברהם אבינו להצלת סדום, הפיכת סדום והצלת לוט, מעשה לוט ובנותיו, שרה בבית אבימלך, לידת יצחק אבינו, ברית אברהם ואבימלך, עקדת יצחק.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

הרב, יש לי שאלה...
מותר לברך על קשת שרואים ממשקפיים?
מענה ההלכה העולמי
לכל שאלה, הכוונה וייעוץ בכל תחומי ההלכה בית ההוראה זמין עבורכם 24/6 במגוון שפות
אֶפֶס שָׁלוֹשׁ - תֵּרֵיגֵ - אַלְפַּיִם
03-613-2000

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

התפללתי כל כך הרבה, למה זה לא עוזר?

זמן קריאה: 2.5 דק'

יש שאלה שמטרידה כל יהודי שמתפלל מעומק ליבו: אם הקב"ה שומע תפילה, מדוע אני עדיין מחכה לישועה?

ובכן...

התפילה היא מתנה מופלאה. שער פתוח בין האדם לבוראו. זמן שבו יהודי יכול לבקש, לשתף, לספר ולהתרפק. אבל כאשר איננו רואים מענה, אין פירוש הדבר שהתפילה לא התקבלה.

יש תפילה שחסר בה העיקר - הכוונה. תפילה ללא כוונה היא כמו גוף ללא נשמה. בספרי הקדמונים מבואר שיש תפילות שאינן עולות מיד למקומן, אלא ממתינות לתפילה אחת שתיאמר בכוונה ותעלה עמה גם את התפילות הקודמות שנאמרו בפחות כוונה או בלי כוונה בכלל.

לעתים, התפילה אכן נאמרת בכוונה, אך עדיין לא הגיע מנין התפילות הנדרש כדי להביא את הישועה. משה רבנו, שביקש והתחנן להיכנס לארץ ישראל, התפלל 515 תפילות, עד שאמר לו הקב"ה: "רב לך, אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה". כלומר, איננו יודעים את סך התפילות שאנו צריכים להתפלל על מנת שהן יתקבלו, או שיעלו עימן את התפילה האחת שממתינה להגיע למקומה. הקב"ה עצר את משה רבנו רגע לפני שהתפלל את התפילה האחרונה שהייתה נדרשת כדי שהתפילות הקודמות תיעננה.

ובעניין הזה ישנה נקודה נוספת שמעניקה לנו פרשת השבוע:

> **החתן המאושר הבין לפתע: שום תפילה לא הייתה לשווא**

אברהם אבינו מתחנן על סדום. מתחיל בחמישים צדיקים שאולי נמצאים בתוך העיר ויוכלו להגן עליה, ויורד עד עשרה. לכאורה תפילתו לא התקבלה וסדום נענשה.

אבל הסיפור לא הסתיים שם. הקב"ה מציל את לוט ובנותיו. מלוט יוצא מואב, ממואב - רות המואבייה, ומרות - דוד המלך, שושלת בית דוד ומלך המשיח שיבוא במהרה בימינו. מה שנראה כתפילה שלא נענתה, התברר כתפילה שהשפעתה נמשכת לדורות. התפילה העיקשת של אברהם אבינו אמנם לא סייעה לסדום, אבל כן סייעה להצלת לוט וכל מה שהתגלגל כתוצאה מכך.

כך היה גם עם אבי, בחור ישיבה שהיה שנים רבות בשידוכים. הוא שמע על סגולה נפלאה של אמירת "שיר השירים" למשך ארבעים יום בכותל בשעת חצות לילה. והוא עשה את זה. ארבעים יום עברו אך הוא לא נענה. אבי לא התייאש וחזר על הסגולה פעם שנייה ושלישית, ואף אז לא ראה ישועה.

בפעם הרביעית זכה ב"ה לסגור שידוך. בסעודת האירוסין סיפר אבי הכלה: "יש לי ארבע בנות שהמתינו לזיווג שלהן, אך אצלנו מקפידים שלא לחתן את הבת הצעירה לפני הבת הגדולה ממנה ולכן העסק נתקע, אבל לא הפסקנו להתפלל ולהאמין. ואז זה קרה... הראשונה התארסה לפני 120 יום, השנייה לפני 80 יום, השלישית לפני 40 יום, והיום אנו זוכים להשתתף בשמחת הבת הרביעית".

אבי, החתן המאושר, הבין לפתע: שום תפילה לא הייתה לשווא. מבלי שידע, היא פעלה לסדר את 'התור' כדי שיגיע זמנה של הבת הרביעית, ואז הגיעה הישועה שלו - שלולא התפילות הקודמות, לא הייתה יכולה להגיע.

• • •

אנחנו רואים את הרגע; הקב"ה רואה את כל הדרך. לכן, אל תפסיקו להתפלל ואל תתייאשו מהמתנה ארוכה. כי לפעמים, בדיעבד, אנחנו מבינים שהתפילה לא נדחתה. אנחנו פשוט עוד לא הגענו לרגע שבו נוכל לראות שהיא התקבלה.

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

ממתה לשבת - הרב נתן פוקסברומר - מנהל ת"ת בוסטון

ה"חטא" ושכרו

זמן קריאה: 0.5 דק'

מעשה בחסיד אחד שהלך בשבת בתוך שדהו וראה פרצה בגדר. התחיל מהרהר בלבו כיצד לתקן את הפרצה. בעודו מהרהר נזכר שהיום שבת, והזליט שבגלל שחשב על כך בשבת הוא לא יגדור את הפרצה הזו לעולם.

ראה הקב"ה את צדקת מעשיו ונעשה לו נס, וגדל במקום הפרצה עץ צלף שהוציא פירות רבים והתפרנסו ממנו הוא ובני ביתו כל הימים (שבת קנ).

מעל המזל | הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני 2000

כך תזכו להנהגה מעל הטבע!

זמן קריאה: 1 דק'

הגיע הזמן לסיכום תכונות האופי המשתייכות למזל עקרב: רגש עמוק, נתינה מופרזת, מסירות אין קץ לקרובים וחברים, כישורים מיוחדים ואינטואיציות גבוהות.

כל זה לצד עקשנות, עוקצנות, שליטה וחוסר גמישות.

התיקון למשוך השפעות טובות עובר בדרך האמצע. ממוצע. שטח אפור. לא להיגרר לקיצוניות יתר בשום תחום.

מחובתם של בני המזל לעבוד על מספר מישורים שיסייעו להם בחיים, כמו למשל ללמוד לסלוח, לעבוד על איפוק, דחיית סיפוקים, התגברות על סקרנות יתר, ולדעת לקבל ביקורת מבלי להיפגע.

• • •

וכמו שאנו חוזרים ומדגישים - ישראל מעל המזל. גם בפרשתנו:

ביום השלישי למילתו של אברהם אבינו הזקן, שהוא כידוע היום הקשה ביותר לאדם החולה, מוציא הקב"ה חמה מנרתיקה כדי שהצדיק ינוח ולא יטרח בהכנסת אורחים. אבל אברהם אבינו, במסירות נפש האופיינית לו, לפנים משורת הדין, והרבה מעבר למחויבות שלו - רץ לקראתם של שלושה עוברי אורח שנדמו לו בכלל כמו ערבים נוודים.

ומה באמת קרה? אברהם אבינו זכה לביקור מיוחד של שלושה מלאכים שבאו בשליחות מן השמים לבשר לו, בין היתר: "והנה בן לשרה אשתך".

מעשה אבות סימן לבנים. כאשר אדם עושה מעבר לנדרש, מעבר לנורמה, מעבר למה שהוא מצווה באותו רגע - הקדוש ברוך הוא נוהג איתו במידה כנגד מידה, ומזכה אותו בנס שהוא מעל ומעבר לכל היגיון וטבעו של עולם.

ישראל מעל המזל, כי הם מתנהגים בדרך שהיא מעל הטבע וההרגל האנושי.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

סיפור לשבת

הרב אסי עדני - מרבני 2000

כשעמד בכניסה לחדר המנכ"ל... הוא קפא!

זמן קריאה: 1.5 דק'

יוחאי מיהר לראיון עבודה בחברה גדולה ומבוקשת. הוא ידע שאסור לו לאחר, ואפילו הזהירו אותו מראש: "אם תאחר - לא נכניס אותך בכלל".

בדרך לריאיון הוא הבחין באדם מבוגר שישב על הרצפה וציפה לעזרה. כולם עברו לידו מבלי לשים אליו לב, או גרוע מכך - מבלי שיהיה אכפת להם, אבל יוחאי לא הצליח להתעלם. הוא עצר, רכן לעברו, התעניין בו, והבין שהוא זקוק לטיפול רפואי מהיר. "אל תדאג", הרגיע אותו, "הזמנתי אמבולנס ואני אשאר איתך כאן עד שהוא יגיע".

לריאיון הוא הגיע באיחור של 40 דקות. כצפוי, לא הכניסו אותו.

יוחאי יצא משם שבור. הוא היה חייב את העבודה הזו. מה לא עשה כדי להתקבל לריאיון...

יומיים עברו. מיודענו ישב בביתו עטוף בדכדוך ומכורבל ברחמים עצמיים. לצלצול הטלפון שקטע את מחשבותיו המבולבלות, ענה בחוסר חשק.

"שלום, מדברים מלשכת המנכ"ל של חברת... אנחנו מבקשים שתגיע אלינו היום".

כשהוא עמד בכניסה לחדר המנכ"ל האגדי של החברה המפורסמת, הוא קפא...

המנכ"ל שהתרווח מולו על כסא מנהלים מפואר היה לא אחר מאשר אותו מבוגר שמצא לפני יומיים זרוק וחסר אונים על המדרכה ברחוב.

"באותו יום הייתי זקוק לעזרה", פתח המנכ"ל תוך שהוא מורה לו באצבעו לשבת. "כולם עברו לידי אבל אתה היית היחיד שעצר, למרות שידעת שזה עלול לעלות לך ביוקר. ידעת שאתה עלול להפסיד את העבודה, ובכל זאת בחרת לעזור לי".

המנכ"ל מזג ליוחאי כוס מים כדי להשיב את נפשו הסוערת, והמשיך בחיוך: "לא קראתי לך לכאן עבור המשרה המקורית שרצית כאיש מכירות, אלא כדי להציע לך משרה כעוזר מנכ"ל. העוזר האישי שלי".

• • •

אף פעם לא נדע איזו ברכה מסתתרת מאחורי המעשה הטוב שעשינו. כי לפעמים, עוצמת ההדף של הדלת שנטרקה בפנינו - גרמה לפתיחתה של דלת אחרת. גדולה יותר. שווה הרבה יותר.

הצצה לעשייה

מעמד מרומם בסוכת הצדיק הגאון רבי ניסים בן שמעון

בסוד שיח בסוכת הרב שליט"א

ביקור חגיגי ורב רושם התקיים בסוכתו של הגאון הצדיק רבי ניסים בן שמעון שליט"א, ראב"ד תל אביב, בהשתתפות רבני ומנהלי ארגון 2000. בראש המשלחת עמד מייסד הארגון רבי שלום אזולאי שליט"א, ולצידו הגאון רבי יניב עזיז שליט"א, ראש בית ההוראה 'מענה ההלכה' העולמי, המנכ"ל ר' עמרם אזולאי ורבנים חשובים נוספים. במהלך הביקור נשא הרב דברי תורה בענייני החג, דן עם הרבנים בשאלות הלכתיות והביע התפעלות מפעילות הארגון וממגזין 'מאירים את השבת', שהוצג בפניו. המנכ"ל סקר את פעילות הארגון הענפה להפצת תורה וקירוב לבבות. בסיום בירך הרב בחום את כלל המשתתפים, והביע את הערכתו הרבה לפועלם למען זיכוי הרבים.

לברך "שהחיינו" בלי לאכול מהפרי...

זמן קריאה: 1 דק'

בשבוע הבא יחגוג בני את כניסתו לעול תורה ומצוות, ושמעתי שיש איזו ברכה שאבא מברך בעליה לתורה...

המנהג הוא שהאבא מברך בעליה לתורה ברכת "בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי מֵעָנְשׁוֹ שֶׁלָּזֶה" בלי שם ומלכות.

האם ראוי לעשות סעודה לכבוד בר המצווה של הבן?

דע, כי אין לך סעודת מצוה גדולה מזו, שנותנים לה' שבח והודיה על שזכה הנער להיות בר מצווה, וְגָדוֹל הַמְצַוֶּה וְעוֹשֶׂה. ויש לעשות את הסעודה בליל הולדתו הי"ג או למחרת קודם השקיעה.

האם יש עניין לעשות מסיבת בת מצווה לילדה שהגיעה לגיל 12 שנים?

אם עושים את המסיבה לנשים בצניעות ובהפרדה מלאה, ויאמרו שם דברי תורה, הרי זו סעודת מצוה. ואם הבת לובשת בגד חדש תברך "שהחיינו", ותכוון לפטור את כל המצוות שעכשיו היא מתחייבת בהן.

הגיעו פירות חדשים לשוק, ואני משתדל לא לרדוף אחרי תאוות האכילה. האם יש עניין לאכול בכל אופן?

הפרישות מתאוות העולם הזה היא דבר חשוב, אך כל אחד צריך להכיר את מקומו - האם הוא בדרגה הזאת. ומכל מקום, גם הפורש מאכילה של תענוג, יש לו לקנות פרי חדש ולברך עליו "שהחיינו" כדי להודות לה'.

מי שאינו אוכל פירות חדשים, האם יכול לברך על ראייתם "שהחיינו"?

יש מי שכתב שיכול לברך על מה שזיכהו ה' להגיע לעונה החדשה שאותו פרי מסמל. אך עדיף שישמע הברכה מאחר.

ניתן לפנות אלינו במגוון שפות | 24/6
BO@tv2000.co.il | 03-613-2000

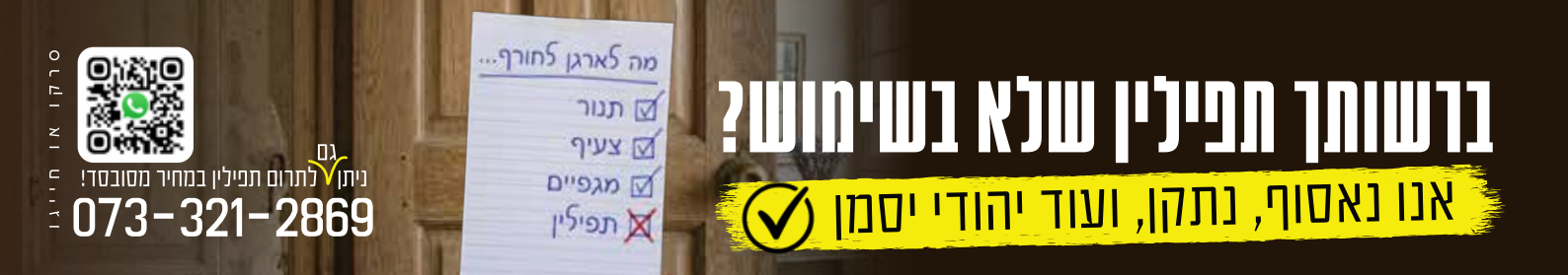

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני 2000

יש לך שם 'שמח', אז למה אתה עצוב?

זמן קריאה: 1 דק'

פרשת וירא מפגישה אותנו עם הולדת הילד הראשון שקיבל את שמו ישירות מהקב"ה עוד לפני שנולד יצחק, התורה קושרת את השם לצחוק הגדול של שרה אמנו: "צחוק עשה לי אלוקים, כל השומע יצחק לי". על פניו, היינו מצפים שיצחק אבינו יהיה דמות צוחקת וקלילה או החייכנית ביותר בתולדות האומה.

אבל מבין שלושת האבות, דווקא יצחק הוא הדמות המייצגת את מידת הגבורה, הדין, ואפילו הפחד כפי שהתורה עצמה מכנה אותו: "פחד יצחק". חייו של יצחק לא היו רצופים בצחוק מתגלגל; הם היו מלאי ייסורים, עקדה, מאבקים על בארות מים, מורת רוח מנשות עשו, ועיוורון בסוף ימיו. כיצד קרה שמי ששמו מסמל את הצחוק, הפך לסמל של רצינות, דין ויראה?

לאורך השנים, המציאות הוכיחה לי שוב ושוב את הפרדוקס המרתק הזה: האנשים שנושאים שמות שמשמעותם שמחה, עליצות או גיל, הם דווקא אלו שמתמודדים עם הכובד הגדול ביותר בחיים. ישנו יסוד עמוק על פי חכמת האותיות והשמות: לעיתים, שם עם משמעות של שמחה, מייצרת אצל האדם תגובת נגד פנימית. השם תובע ממנו אנרגיה מסוימת בצורה כה אינטנסיבית, עד שהכלי הנפשי שלו מתעייף, והתוצאה בחיים הגשמיים היא דווקא הפוכה - צורך עמוק בהתכנסות, רצינות, ולעיתים התמודדות עם דכדוך.

אינני ממליץ לשנות את השם שניתן בלידה, אלא לעשות דבר הפוך: לתת לגיטימציה מלאה לרצינות ולעומק של האדם העונה לשם 'שמח'. אף אחד לא חייב "לספק את הסחורה" של השם שלו לחברה.

השמחה האמיתית, זו שלא זקוקה למסכות או להצגות מול אנשים, תחל לבקוע לאט ובטבעיות דווקא מתוך השקט והחוסן הפנימי.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00
להזמנת הרב לחוג בית ללא עלות, חייגו: 073-321-2992
לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב, חייגו: 073-321-2996

בגן האמונה

המשפיע הרב שלום ארוש

"אני מדלג חלקים מהתפילה..."

זמן קריאה: 1 דק'

למה לא עושים כל יום בבוקר סעודה עם תזמורת על מה שזוכים להניח תפילין? מה יש?

לפי האמת, היינו צריכים להיפגש כל בוקר באולמות, לרקוד לצלילי תזמורת, להתעטף בציצית ולהניח תפילין. מה יש? מי רוצה להתחיל להנהיג את זה מעכשיו? כמו בקיום מצוות ברית מילה. כל בוקר נחגוג את קיום מצוות הציצית והתפילין...

בכל אופן, את מצוות מילה עושים בשמחה. למה? אומר רבי נתן, שמצוות מילה נחשבת לביטול 'חמץ', ביטול מחשבות זרות. רק אז יכולים לשמוח באמת ולהתפלל בכוונה.

> **אני מבין אותו, יש לו ייסורים. אבל מסכן הוא נפל מהאמונה**

רבי נחמן אומר שעל ידי מצוות ברית מילה זוכים לשמחה, והוא מביא את הפסוק "ולישרי לב שמחה", שאם אדם יש לו לב ישר אז יש לו שמחה. כי למה אדם לא שמח? כי הלב שלו התעקם, מסכן, התעקם לו הלב. הוא חושב שזה לא טוב, שמה שקורה איתו זה לא בסדר, הוא לא מרוצה, הוא ממורמר...

רחמנא ליצלן, בא השבוע מישהו לקבלת קהל, מסכן, שש שנים אין לו ילדים, והוא אומר לי: "כבוד הרב, אני לא יכול להתפלל, ואני מדלג חלקים מהתפילה". למשל, כשהוא מגיע בברכה הראשונה של תפילת עמידה למילים "מלך עוזר ומושיע ומגן", הוא מדלג את זה. למה? כי הוא לא יכול להגיד שה' "מלך עוזר ומושיע ומגן". מסכן, הוא נפל מהאמונה לגמרי. רחמנות עליו.

שש שנים הוא מצפה לילדים, אני מבין אותו, יש לו ייסורים. אבל מסכן, הוא נפל מהאמונה. אז הוא אומר לי שכל מיני חלקים מהתפילה הוא מדלג, הוא לא מסוגל להגיד אותם. חלקים שאומרים שה' הוא רחמן, שה' הוא טוב, פסוקים כאלו הוא מדלג אותם, רחמנא ליצלן, מסכן, נפל מהאמונה, ה' יציל, ה' ישמור.

בדיוק חשבתי איך יוסף הצדיק רקד ושמח בתוך בית הסוהר, הודה לה'! כי לא היה אכפת לו, הוא רק רצה לעשות נחת רוח לה'. לא היה אכפת לו מעצמו בכלל, לא היה לו שום רצון עצמי. אם ה' רוצה שאני אעבוד אותו פה, אני אמין בו במקום הזה, ואני אעבוד אותו עם הניסיון הזה, במקום הזה. רק לעשות נחת רוח לה'. אבל אדם שרחוק מאמונה, אז הוא מסכן, חי בשביל התאוות שלו.

כותב רבי נחמן, שעל ידי שמיישרים את הלב זוכים לשמחה. ואיך זוכים ליישר את הלב? על ידי שמתפללים בכוונה.

אדם שמתפלל בכוונה זוכה ליישר את הלב שלו. "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה". מי שרוצה ליישר את הלב שלו, יש מכבש שמיישר את הלב - זה התפילה בכוונה. אדם עומד, מתפלל מילה במילה, מיישר את הלב שלו מכל הכפירות ומכל הבלבולים, זוכה לשמוח ולראות בישועת ה'.

כוחה של מילה | הרב שמואל ממן - מרבני 2000

"נו, מה אמרו עלייך?"

זמן קריאה: 1 דק'

באסיפת דיירים כעסו השכנים ודיברו דברי גנאי על אופיר השכן שלא השתתף באסיפה. למחרת, שאל אופיר את שכנו יוסי: "מה אמרו עליי באסיפת הדיירים?"

שאלה: האם חובה על יוסי לומר את האמת המלאה כפי שהייתה, או שמותר לשנות ממנה כדי למנוע מחלוקת ושנאה בין השכנים?

תשובה: אסור מן התורה לספר לאדם מה שדיברו עליו אחרים אם הדבר עלול לגרום לו לשנוא אותם או לריב עימם.

הקשר לפרשה: כששרה אמרה על אברהם "וַאדֹנִי זָקֵן", הקב"ה שינה בדבריו כשהעבירם לאברהם ואמר: "וַאֲנִי זָקַנְתִּי", כדי שלא להטיל איבה בין איש לאשתו.

הלכה: במקום שבו גילוי האמת יביא למחלוקת ולכעס, מצווה לשנות מן העובדות כדי להשכין שלום. אם השואל מתעקש, מותר להרגיעו ולומר שלא נאמר עליו דבר רע, כדי למנוע שנאה (ח"ח הל' רכילות א' ח').

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו־3 ארורין.

להתייעצות עם הרב בהלכות לשון הרע, חייגו: 03-613-2000 שלוחה 10.
השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המוח היהודי

מצילה חיים בשברירי שנייה

בשדה הקרב המודרני, האויב כבר מזמן אינו ממתין בגלוי על קו האופק. הוא מסתתר במרחבים בנויים ומסתמך על תקשורת אלחוטית, מכשירי קשר ורחפנים, כדי לתכנן ולהוציא לפועל תקיפות. ניטור התדרים במרחב סביב במשך שנים מעיכובים שהיו לא פעם קריטיים: עד שהצליחו לזהות אות שידור ולחשב את מיקומו, הכוח העוין כבר הספיק לנוע מגע ולהיעלם. הצורך המבצעי דרש מערכת שתהפוך כל אות אלחוטי לנקודת ציון מדויקת ברגע השידור ממש. מתוך הדרישה הזו נולדה מערכת "אורין". המערכת מתבססת על שילוב בין מערכי אנטנות, עיבוד אותות דיגיטלי מהיר, ואלגוריתמים של מודיעין אותות ואיכון מרחבי. המערכת מנטרת בו זמנית טווח רחב של תדרי רדיו, והאלגוריתם שמקבל את אות השידור מחשב מיד את מיקומו הגיאוגרפי. "אורין" מבודדת את האות מתוך רעשי הרקע הסביבתיים ומזרימה את הקואורדינטות ישירות למערכות. המערכת, שהשתלבה במערכים טקטיים, אווריים וקרקעיים, העניקה לכוחות עליונות מודיעינית ואלקטרונית חסרת תקדים בשדה הקרב וקיצרה את מעגנון "סגירת מעגל האש" מפרק זמן של דקות ארוכות לשברירי שנייה בלבד.

"פתאום, משום מקום, הופיעה בחדר דמות שחורה וגדולה שחבשה לראשה כובע שחור"

סגן־אלוף במיל' ציון סיבוני עבר את הקורונה במצב קריטי, כשהריאות קורסות והגוף כמעט מושבת. באותו לילה, כשנאבק על נשימתו וחש שהוא עומד מול רגע שאין ממנו דרך חזרה, הוא פנה אל הקב"ה... ואז התרחש רגע שלא ישכח לעולם

זמן קריאה: 3.5 דק'

שמי ציון סיבוני, אני בן 68, גמלאי צה"ל בדרגת סגן־אלוף. כולנו עברנו את הקורונה", הוא פותח את סיפורו הבלתי־יאמן. "וגם אני נדבקתי. אחד מאנשי הקהילה הדביק אותי, ואחרי שקיבלתי תשובה חיובית נכנסתי לבידוד.

הבנות שלי, שכבר הכירו היטב את מצבי הקשה, החליטו להעביר אותי לדירה בעיר נתניה. רק בדיעבד התברר לי דבר שהדהים אותי: כשבועיים קודם לכן חלמה מורן, אחת מבנותיי, שאני חולה במצב קריטי. באותו זמן היא כמובן לא סיפרה לי על החלום. איש לא ידע לאן הדברים הולכים".

"לא משנה מה יהיה - תמשיכי להשמיע לי תורה"

כעבור כעשרה ימים מצבו של ציון הידרדר. השיעול הלך והחמיר, הנשימה נעשתה קשה, והריאות נפגעו בצורה משמעותית. הבנות הזמינו אמבולנס, והוא פונה לבית החולים איכילוב במצב קריטי.

הגוף כמעט לא תפקד. כל נשימה דרשה מאמץ, וכל פעולה פשוטה הפכה למשימה. ובכל זאת, בתוך החולשה הגדולה נשאר לו דבר אחד שאיש לא יכול היה לקחת ממנו: היכולת לחשוב, להקשיב ולהיאחז במה שנותן לו כוח.

ציון ביקש מבתו להמשיך להשמיע לו שיעורי תורה. "לא משנה מה יהיה", אמר לה, "את ממשיכה להשמיע לי אך ורק דברי תורה".

דווקא ברגע שבו הגוף היה חלש כל כך, הוא ביקש לא לוותר על החיבור לתורה. כאילו בתוך המציאות המטלטלת של בית החולים, הוא ידע שיש דברים שאסור להפסיק, גם כשכבר קשה לעשות כמעט כל דבר אחר.

לצד בני המשפחה עמד צוות הרופאים והאחיות. המסירות שלהם, דווקא בתקופה של עומס גדול ומחסור בכוח אדם, נחרתה בליבו. אבל למרות כל המאמצים הרפואיים, הגיע רגע שבו גם לציון היה ברור שהמאבק הוא כבר מעבר למה שאפשר לראות בעיניים.

ואז הגיע אותו לילה.

> **הפקדתי עכשיו את הנשמה שלי אצלך. אני מבקש ממך שהדמות תצא מהחדר**

הדמות המסתורית בחדר

השעה הייתה בסביבות 11 בלילה. ציון קרא כהרגלו 'קריאת שמע שעל המיטה'. הוא היה מחובר למסכה ולמכונת הנשמה. הוא קרא לאחיות, אבל איש לא הגיע. בתו כבר נרדמה.

ואז, לדבריו, "פתאום, משום מקום, הופיעה בחדר דמות שחורה וגדולה, שחבשה לראשה כובע שחור".

כבר ברגע הראשון הוא הרגיש שהוא מבין במה מדובר. פניו הופנו לעבר הדמות, אבל המחשבות שלו היו במקום אחר לגמרי.

"התחלתי לדבר עם הקדוש ברוך הוא", הוא משחזר בקול רועד.

זה היה, לדבריו, אחד הרגעים הקרובים ביותר שהרגיש אי פעם להקב"ה.

"אבא, תודה רבה על כל מה שאתה מזכך אותי. אני רוצה להיות חלק מהגאולה. אין לי שום עסק עם שום שליח, רק איתך. הפקדתי עכשיו את הנשמה שלי אצלך. אני מבקש ממך שהדמות תצא מהחדר."

הוא אפילו לא הספיק להשלים את המשפט. הדמות נעלמה. ציון הרגיש אנחת רווחה גדולה. אבל במקום להישאר רק עם הפחד, הוא בחר להסתכל על מה שקרה דרך עיניים של אמונה.

הוא פנה שוב להקב"ה ואמר:

"אבא, אתה יודע כמה אני אוהב אותך, ואני יודע שאתה אוהב כל יהודי. עכשיו הוכחת לי כמה אתה אוהב אותי, והחלטת שאני נשאר."

בתוך אותו חדר, כשהכול היה מעורפל, כשהגוף נלחם וכשהמציאות הייתה רחוקה מלהיות ברורה, ציון קיבל על עצמו, בלי נדר, להמשיך לומר "מזמור לתודה".

אולי זו אחת התובנות הגדולות שאדם יכול לקחת מרגעים כאלה: תודה אינה שייכת רק לסוף הטוב. תודה היא גם דרך חיים.

להודות גם כשלא מבינים

מאז אותו לילה, ציון משתדל להזכיר לעצמו ולכל מי ששומע את סיפורו דבר פשוט, אך עוצמתי: "יש בעל הבית לעולם".

אנחנו לא תמיד מבינים מדוע דברים קורים. לפעמים הדרך רצופה בקשיים, לפעמים התשובות מתעכבות, ולפעמים אדם עומד מול מציאות שאין לו שום דרך להסביר.

אבל האמונה אינה מבטיחה שנבין הכל. היא מלמדת אותנו לדעת שיש מי שמנהל את הכול.

ולכן צריך להודות - לא רק כשהכל מסתדר, אלא גם באמצע הדרך. לא רק כשאנחנו יודעים לאן הדברים הולכים, אלא גם כאשר אנחנו עדיין מחכים לתשובה.

"מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ... דעו כי ה' הוא אלוקים, הוא עשנו ולו אנחנו."

הפסוקים הללו קיבלו עבור ציון משמעות אחרת לגמרי. כי כשאדם שוכב בבית חולים ונאבק על כל נשימה, הוא מגלה מחדש כמה החיים עצמם הם מתנה. ולפעמים דווקא ברגע שבו נדמה שהכל נשמט מהידיים, מבינים שלא הכל היה בידיים שלנו מלכתחילה.

יש רופא, יש שליחים, יש מאמצים, יש תפילות - אבל מעל הכל יש בעל הבית.

וציון יצא מהלילה ההוא עם ידיעה אחת חזקה, שאותה הוא מבקש להעביר הלאה:

כשכל האחיזות נשמטות, נשארת האמת הפשוטה ביותר: יש בעל הבית לעולם, והוא אף פעם לא עוזב אותנו.

יש לכם סיפור מעניין? שתפו אותנו במייל: MAG@TV2000.CO.IL

הדמות נעלמה. סא"ל במיל' ציון סיבוני <<

בגובה העיניים

דולב דוידוביץ - איש תקשורת מצוות 2000

לעשות חסד בלי טיפת רגישות ומצפון?

זמן קריאה: 1 דק'

"שמעת שאילון מאסק תרם מאה מיליון דולר לאנרגיה ירוקה? איזה לב זהב יש לו!"

"עזוב אותך, שלמה המלך כבר קבע במשלי: "וְחֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת". כל החסד של הגויים כולו 'חטאת' ואינטרסים".

"די, איזה משפט מקומם! וכי אין חסידי אומות העולם שהצילו יהודים בשואה בסתר וסיכנו את חייהם בלי לחפש כבוד?"

גם לכם זה מוזר? האמת שגם לי. אבל אם נתבונן, נבין שהמילה 'חטאת' מגיעה מלשון 'החטאה' - פספוס של המטרה. הגוי אכן מסוגל לאלטרואיזם (נטייה לעזור) מופלא, אך המניע שלו מבוסס על המצפון האנושי.

הפסיכולוג ג'פרי מילר מוכיח, כי הנפש האנושית מתוכנתת לחפש יוקרה חברתית דרך מוסר. וכאן נמצא המלכוד: מוסר אנושי הוא סובייקטיבי, וככזה הוא נשען על רגש ותרבות, נתון לפרשנות, לטרנדים, לתרבות, ולסתם מצבי-רוח. ללא עוגן אלוקי - המניע תמיד יחטיא את המטרה, בעוד שהמוסר של התורה הוא צו מוחלט שאינו תלוי ברווח פסיכולוגי, במצפון גמיש, או ברגישות אנושית - אלא בהכרה שכך ה' רוצה!

אז בפעם הבאה שנעשה מעשה חסד, כמובן שאפשר לערב רגישות וטוב לב אישי, אבל בל נשכח את המניע העיקרי - כי כך ה' רוצה.

מתחברים

איתמר צור - משפיען מצוות 2000

על כל קשיים תכסה אהבה!

זמן קריאה: 1 דק'

אשתי החליטה לקבל על עצמה כיסוי ראש מלא, ומאחורי ההחלטה האמיצה הזו טמון סיפור מרגש שכולנו יכולים ללמוד ממנו...

יום בהיר אחד, ללא שום הודעה מוקדמת, ראיתי אותה לפתע עם כיסוי ראש. הופתעתי ונדהמתי, ואז הסתקרנתי והתעניינתי: "מה קרה, למה קיבלת על עצמך דבר מאוד לא פשוט?"

התשובה שלה ממש הפתיעה אותי. אולי יותר מעצם הכיסוי. היא ענתה: "קיבלתי על עצמי דווקא את זה, בגלל שזה קשה לי..."

בפעם השלישית - הופתעתי. לא ממש הצלחתי להכריע אם אני זה שלא הבין את התשובה שלה או שהיא זו שלא הבינה את השאלה שלי.

והיא התנדבה להסביר: "תמיד היה לי קשה לחשוב על עצמי עם כיסוי ראש מלא, אבל אני יודעת כמה שזה דבר חשוב ויקר בעיני ריבונו של עולם, ולכן דווקא בגלל שזה קשה לי כל כך החלטתי לקבל על עצמי את זה כדי להראות לה' שאני באמת אוהבת אותו. כי אהבה אמיתית נמדדת דווקא כשקשה ובכל זאת אנחנו נותנים ומקריבים מעצמנו".

כמה מוסר השכל למדתי ממנה, ובעיקר עכשיו בתקופה של פעמי משיח, זה הזמן להראות לה' יתברך שאנחנו אוהבים אותו לא בדיבורים אלא במעשים. גם במקומות שאנחנו צריכים להקריב מעצמנו דווקא שם נעשה את ההשתדלות. ובזכות ההקרבה שלנו לכבוד ה' יתברך נזכה בקרוב ממש לחזות בנועם ה' וליהנות מזיו שכינתו בגאולה השלמה.

עד מה שתשיב

סגולה אמיתית - הרב עמנואל מזרחי - מרבני 2000

שלא יתעכב הזיווג

לומר בסוף תפילת העמידה, אחרי ה"יהיו לרצון" הראשון ולפני "אלוקי נצור", מזמור קכ"א "שיר למעלות", ולא לבקש שום בקשה, אלא לומר את המזמור בכוונה (מ"ע מפאנו זיע"א). כך גם נהג מרן רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, לקיים סגולה זו כדי שלא יהיו עיכובים לזרעו בשידוכים (בשם הרבנית קנייבסקי ע"ה).

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-321-2995

חנוך לנער | הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני 2000

לסיים ש"ס בחמש דקות!

זמן קריאה: 1.5 דק'

קברניטה הגדול של יהדות פרשבורג, מרן ה"חתם סופר" זצ"ל, העיד בעצמו: "זכיתי להיות גדול מכמה דקות של לימוד תורה". והסביר: "תמיד ניצלתי את אותן דקות שבהן עומדים האחרים בתור לנטילת ידיים".

הגאון המופלג רבי זליג ראובן בנגיס זצ"ל, אשר כיהן בערוב ימיו כרבה של העדה החרדית בירושלים, ערך מדי שנה סיום הש"ס. פעם אחת ערך סיום ש"ס לאחר מחצית השנה, כשאחד המוזמנים תהה כיצד זה יתכן, השיב הרב בנגיס, כי מתוקף תפקידו כראב"ד וכרבה של העדה החרדית, הוא מוזמן לעיתים קרובות לסנדקאות, לסידור קידושין ולנשיאת דברים באירועים. "בזמנים אלו", סיפר, "נאלצתי להמתין שעה קלה. ראיתי כי הזמן מתבזבז וקבעתי לי סדר מיוחד לדקות אלו, ברגעי ההמתנה הללו חזרתי בעל פה על הש"ס וזה מה שאני חוגג עכשיו".

רבי זליג ראובן בנגיס זצ"ל

ואף אנו נוכל לחזק את הבחורים בעניין זה של ניצול הזמן ה"מת". יש זמנים שכדאי לנו לקבוע בהם סדר לימוד: עשר דקות לפני תפילת שחרית אפשר ללמוד הלכה, או מוסר. עשר דקות לאחר התפילה זהו זמן המנוצל לחוויות ודברים בטלים, בהמתנה לכניסה לחדר האוכל או בסיום הארוחה.

חמש דקות שמובילות לסיום ש"ס.

דוגמא מאלפת לניצול הזמן נוכל ללמוד מהגרי"ש אלישיב זצ"ל, שכובד בערוב ימיו בסנדקאות, ולא כל כך רצה להיענות לבקשה. רק לאחר שנכדו הסביר לו את חשיבות העניין נעתר הרב בתנאי שמכניסתו לאולם ועד סיום הברית יארך לא יותר מעשרים דקות. לאחר תום הברית, הנכד שם לב שפניו של הרב אלישיב אינן כתמול שלשום, והוא אמר לסבו: "הבטחתי 20 דקות, ועמדנו בזמן!"

הרב אלישיב השיב לו משפט בן שלוש מילים שזעזע אותו כליל: "עשרים ו... שתיים (!) דקות".

מכאן נלמד עד כמה עלינו לייקר כל דקה ודקה של לימוד תורה.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

עידן משולם
מנהל מחלקת הדיגיטל ב-2000

שבר את הרשת

בפינה זו, בכל שבוע, נציג אחד מהסרטונים שהופקו על ידי ערוץ 2000 למטרת קירוב הציבור הכללי

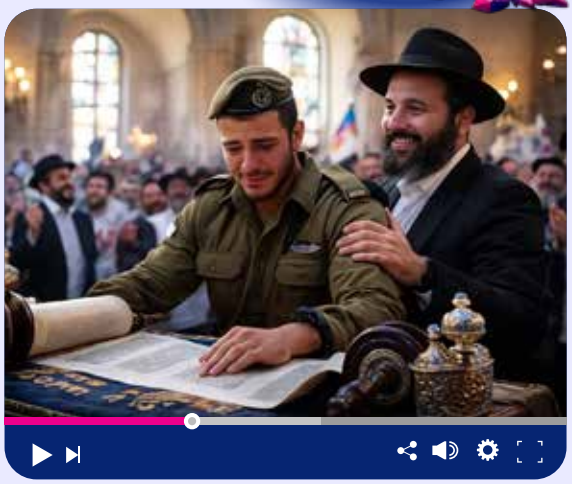

צפיות
408,402

משך הסרטון
02:18

לצפייה בסרטון סרקו את הקוד

חפשו: רגע מרגש בבית הכנסת: לוחם גולני עלה לתורה וזכה לכבוד מרגש מהמתפללים

רועי יעקב, לוחם ביחידת גולני, הגיע הביתה לחופשה קצרה, אבל על דבר אחד הוא לא התכוון לוותר. "אבא", ביקש מאביו, טל סמל - יוצר תוכן ופעיל חברתי מוכר, "הלילה חג שמחת תורה, ואני רוצה להגיע לבית הכנסת".

כשהגיעו, החל הגבאי במכירת הזכויות לנשיאת ספרי התורה בעת ההקפות, ורועי מאוד רצה לזכות בספר תורה.

בספר הראשון הוא ניסה. 400 שקלים, 500, 700 - מישהו אחר זכה. הגיע תור הספר השני, אחריו השלישי... רועי התאמץ לזכות, אבל המחיר טיפס בכל פעם מעבר למה שיכול היה להציע.

עד שהגיע הספר השביעי. "400!", צעק רועי. מישהו הציע 600. אחר העלה ל-800, ומשם המחיר הגיע ל-1,000 שקלים. רועי לא ויתר והציע 1,200. הוא כבר חשב שזכה בספר אבל אז נשמעה הצעה מהפינה המזרחית - "1,800!" טל מתאר כיצד באותו רגע יצא לבנו "האוויר מהמפרשים".

אחרי שישה ניסיונות, נדמה היה שגם הפעם ספר התורה לא יגיע לידיים שלו. אלא שאז נשמע קול מבחוץ: "2,000!" היה זה יהודי צרפתי בשם יוחנן. כשהכריזו שהוא הזוכה, הופתעו כולם: הוא בכלל לא קנה את הזכות לעצמו. "אני רוצה לזכות את הבחור הזה שעומד שם, שמנסה כבר שישה ספרי תורה לקנות ולא מצליח - רועי יעקב בן חנה". בנקודה הזו נחשפת סגירת מעגל מדהימה...

חז"ל אומרים: "במידה שאדם מודד - בה מודדין לו". אדם עושה חסד ולעיתים שוכח ממנו כעבור דקות. הוא לא רושם אותו בפנקס ולא מצפה לקבל בחזרה. הסיפור הזה מזכיר לנו שלמעשה טוב יש דרך להמשיך להתגלגל בעולם גם אחרי שאנחנו כבר שכחנו ממנו.

סובלים מאנמיה או דלקות? זה התוסף שאתם צריכים!

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

זמן קריאה: 1 דק'

לא אני קראתי ללקטופרין 'מולקולת הפלא'. זה לא סלוגן שיווקי. זה השם שנתנו לה שישה חוקרים שפרסמו לפני כשלוש שנים סקירה מדעית מקיפה על לקטופרין, תכונותיו והשפעותיו הקליניות.

אז מה זה לקטופרין? חלבון (גליקופרוטאין) ייחודי שנמצא בריכוזים הגבוהים ביותר בחלב פרה, ובשנים האחרונות מתגלות עוד ועוד תכונות של החלבון המיוחד הזה.

מסתבר שלקטופרין הוא לא רק בעל תפקיד משמעותי באיזון משק הברזל בגוף, כפי שחשבו בהתחלה, אלא שהוא חלק אינטגרלי ומשמעותי במערכת החיסון שלנו.

להלן תמצית היתרונות הבריאותיים של לקטופרין כפי שנמצאו במחקרים:

1. טיפול באנמיה. תורם להעלאת רמות המוגלובין ומסייע מאוד במצבי אנמיה (חוסר ברזל) בזכות ויסות משק הברזל בגוף. הטיפול יעיל ובטוח גם לילדים ולנשים הרות.

2. אנטי בקטריאלי. נמצאה פעילות כנגד מגוון חיידקים, כולל מניעת ההיקשרות של החיידק הליקובקטר פילורי אל דופן הקיבה.

3. אנטי ויראלי. כולל כנגד וירוס ההרפס, וירוסים התוקפים את מערכת הנשימה, רוטה וירוס, פוליו ועוד.

תכונות נוספות: אנטי פטרייתי (כולל פעילות נגד פטריית הקנדידה), פעילות אנטי סרטנית, מאיץ בניית עצמות ונוגד דלקת.

בזכות העובדה שלקטופרין הוא בעצם ברזל שקשור לחלבון, ולנו יש קולטנים ספציפיים במעיים ללקטופרין, הספיגה שלו מעולה, וככל הנראה, הגבוהה ביותר בהשוואה לכל תוסף ברזל אחר.

בריאות, בריאה וטורא

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

מהבוץ ועד החטיף: הסיפור המפתיע של הלוטוס

זמן קריאה: 1.5 דק'

גידול צמח הלוטוס מרתק מאוד, ומצריך מערך חקלאי ייחודי המותאם לצמחי מים המזכיר במעט את גידול האורז.

זרעי הלוטוס מתאפיינים במעטפת קשוחה במיוחד, שכדי לייצר מהם דור חדש ולזרוע אותם צריך לשייף בזהירות את הקליפה החיצונית בנייר זכוכית כדי שהזרע ינבוט, או לזרוע אותם בדרך פחות מוצלחת כשהם בפקעות. את הזרעים או את שורשי הפקעות מטביעים בתוך ביצות בוץ מלאכותיות הנעשות מבריכות מים רדודות, או שדות מוצפים המאפשרים שליטה מדויקת במפלס המים ובטמפרטורה.

הקרקע חייבת להיות חרסיתית כבדה ועשירה בחומר אורגני, בתוספת דשנים טבעיים המספקים את התזונה הדרושה לצמיחה מואצת. לא ניתן לגדל אותם במצע של כבול (חומר אורגני ספוגי המשמש לשתילה ולגידול צמחים בזכות יכולת גבוהה של ספיגת מים ושימור לחות) או כל מיני סוגי אדמה שיש בעציצים ביתיים, מחמת שמפלס המים כל הזמן עולה עם גידול הצמח וככל שהעלים והגבעולים של הלוטוס מתפתחים הם צפים על פני המים. באדמה שאינה חרסית וחזקה, הזרע או הפקעות יצופו במים ולא יקלטו באדמה.

חייבים לתת לב לעובדה שתוך הזרע עצמו בחשש נְגִיעוּת גבוהה, גם אם בהמשך התהליך הוא נשטף ונקלף.

תהליך ייצור החטיף עצמו מתחיל לאחר הסרת הקליפה החיצונית הקשה של הזרע והוצאת הנבט הפנימי המר, כדי להבטיח טעם מעודן. תהליך זה מצריך כשרות לכל אורכו, להבטיח שהשמן בו מטגנים את הזרעים מגיע ממקור כשר, ושהטיגון ייעשה על ידי יהודי.

אגב, השאלה אם קליות ופיצוחים צריכים רק קליית ישראל כשאינם נאכלים חיים, נתונה במחלוקת הפוסקים, והאר"י ז"ל החמיר בזה.

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

כשר לכם! | הרב שי חלוה

דברי ציון | על פי תשובות מרנן ורבנן זיע"א ורבני ציון שליט"א

היכן למהר ואיפה לרוץ?

זמן קריאה: 1 דק'

רבי נחמן מברסלב כתב בליקוטי מוהר"ן שיש לדון לכף זכות אפילו רשע גמור, אך בספר המידות כתב שמי שמלמד זכות על רשע גם הוא רשע. האם דנים רשע לכף זכות או לא?

מה שיש לדון לכף זכות הוא בדבר פרטי שעשה ואפשר לפרשו באופנים שונים. אך דבר הנעשה ברבים ובפומבי אין לדון בו שום כף זכות.

ברצוני ללמוד על המידה של נתינת כף זכות לכל אדם. חיפשתי בספרים שונים אך לא מצאתי. היכן אוכל ללמוד על כך מן הכתובים?

תוכל למצוא דברים נפלאים בספרי המפרשים הרבים על מסכת אבות במשנה "והוי דן את כל האדם לכף זכות" (פרק א משנה ו).

מה ההבדל בין "נפש שפלה" ל"רוח נמוכה" - מידות טובות המוזכרות בפרקי אבות?

כתב רבנו בחיי ז"ל בספרו כד הקמח (ערך ענוה): "נפש שפלה, שהוא משפיל את עצמו אצל הכל והוא מעורב עם הבריות. רוח נמוכה היא מידת הענווה". והרמב"ם ז"ל פירש: "נפש שפלה היא הזהירות. רוח נמוכה היא הענווה היתרה".

מדוע נאמר "וירוץ לקראתם" וכן "ואל הבקר רץ אברהם", ואילו כשהלך לאהל שרה נאמר "וימהר אברהם". מדוע לא נאמר גם כאן "וירץ אברהם"?

מחוץ לבית רצים. בתוך הבית רק ממהרים.

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

* כל הזכויות שמורות לרבני ציון ע"ג שמעון בן יוחאי 054-7900-770

בדרכי רבותינו

מפעל תורני כביר

זמן קריאה: 0.5 דק'

רבי שמחה בן שמואל מוויטרי חי בצרפת לפני יותר מ־900 שנה. רבו המובהק היה גדול מפרשי התלמוד, רש"י, וממנו ספג את מסורת הלימוד של חכמי אשכנז וצרפת.

לאחר שקנה את תורתו בבית מדרשו של רש"י בעיר טרוייש, קבע את מושבו בעיר ויטרי שבצרפת - בה הקים בית מדרש והרביץ תורה לתלמידים רבים.

רבי שמחה הפך לאחד מעמודי התווך המרכזיים בהעברת מנהגי התפילה והפסיקה האשכנזית לדורות הבאים, בין השאר בזכות מפעלו התורני הכביר "מחזור ויטרי" - ספר יסוד מקיף הכולל את סדר התפילות והפיוטים לכל ימות השנה, לצד הלכות מפורטות, תשובות מרבותיו ומנהגים יסודיים. החיבור הפך לנכס צאן ברזל ולמקור ראשון במעלה לבירור מנהגי אשכנז וצרפת.

לאחר שנת ד'תתס"ה (1105 למניינם) - השנה שבה נסתלק רבו הגדול רש"י - נסתלק רבי שמחה לבית עולמו ונטמן בצרפת.

נס ופלא

סיפורי מופת וישועה מגדולי הדורות

הרב יהודה סעדיה - מרבני 2000

הבחור יצא משם בהלם מוחלט...

אחד מהצדיקים שזכינו לראות בעינינו היה זקן המקובלים הרה"צ רבי ניסים מויאל זצ"ל, שגדולי הרבנים היו באים לפקוד את מעונו בקרית גת, לקבל את ברכתו וליהנות מעצתו.

כל ימיו שקד על התורה הקדושה ופעל ללא לאות ללמדה לישראל.

עם השנים, נודע כוחו הגדול בראייה למרחוק ואלפי יהודים זכו לישועה והצלחה בזכות הרב.

באחת הפעמים, הגיע אל הרב יהודי ממוצא רוסי, המנותק לגמרי מעולם היהדות ונשוי לגויה, רחמנא ליצלן. עיסוקו היה בענף היהלומים, ולגודל אהבתו את בנו בן החמש הותיר להם דירה ברוסיה והיה תומך בהם כלכלית מדי חודש.

הוא סיפר לרב כי לא מזמן גילו שהוא חולה במחלה הנוראה, והרופאים קבעו שמצבו קשה מאוד וללא תקנה. "אמרו לי לבוא אל הרב להתברך ברפואה שלמה", אמר במבטא כבד. להפתעתו ענה הרב: "למרות שהרופאים אמרו שאתה עומד למות, אתה תחיה עוד הרבה שנים!"

הוא סיפר לרב על הילד והאישה שברוסיה, ולפתע הרצינו פני הרב והוא אמר לבחור: "דע לך, הילד הזה שאתה כל כך אוהב, הוא לא הבן שלך. הוא גוי גמור!" הבחור יצא משם בהלם מוחלט. הוא נסע לרוסיה, חקר ובדק בכל דרך אפשרית, וגילה שהרב צדק!

זהו כוחם הפלאי של צדיקי האמת.

נלב"ע ביום ו' בשבט ה'תשע"ח. זכותו תגן עלינו.

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

טעמי המנהגים

הרב עזרא שקלים - מרבני 2000

לערוך טקס חינה או לא?

זמן קריאה: 1.5 דק'

יש שכותבים את ההזמנות לחתונה בכתב עגול ולא אשורי שיש בו קדושה, וכן יש מקפידים שלא לכתוב פסוקים מהתנ"ך שאז ההזמנה טעונה גניזה.

בני אשכנז נוהגים שהכלה קונה את הטלית לחתן, מפני שיש סמיכות בתורה בין פרשת ציצית: "גדילים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך", לבין מצוות הנישואין: "כי יקח איש אישה". לכן, אצל רוב בני אשכנז מתחילים להתעטף בטלית רק לאחר החתונה.

וכן נהגו בני אשכנז לערוך לפני החתונה שבת לכבוד הכלה שנקראת 'שבת כלה', ואילו בני ספרד נהגו שהשבת לאחר החתונה היא השבת המיוחדת שנקראת 'שבת חתן'.

יש שנהגו לפני ליל החופה לעשות מסיבה שנקראת "חינה", ראשי תיבות: חלה, נידה, הדלקת הנר, שהן המצוות המוטלות על האישה. ומביאים צמח ששמו כך, כדי לעורר את הכלה להיזהר בשלוש מצוות אלו. אמנם, בדורנו רבים נמנעים ממנהג זה משום צניעות, וכן מחשש חוקות הגויים, ובפרט בדורות אלו שהפך מנהג זה למסיבות של פריצות והוללות (הרב מוצפי שליט"א). ועדיף להרבות בתפילה ולתת אוכל לעניים.

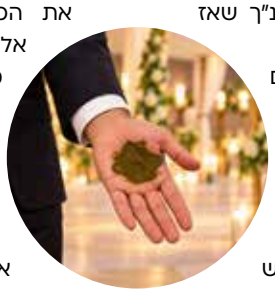

ערב החופה הוא יום מחילת עוונות לחתן ולכלה כמובא בתלמוד ירושלמי (ביכורים פרק ג'), ולכן יש להרבות ביום זה בדברי וידוי, בצדקה ובעשיית תשובה. ויש נוהגים לומר וידוי של רבנו ניסים הגדול. והחתן נוהג לטבול במקווה ביום זה.

הכותב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי".
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

מאירים את הבית

כך תצמיחי עסק יציב!

זמן קריאה: 2 דק'

"חיה, אני מתחילה להרגיש את ההבדל", סיפרה לי ציפי בחיוך של רווחה בתחילת שיחתנו. "כששלחתי השבוע הצעת מחיר ולקוח ביקש לחשוב, לא הרגשתי את אותה צניחה פנימית. נשארתי רגועה. אבל מה קורה ברגעים שבהם אני באמת טועה? למשל, כששגיתי בלוח הזמנים של אחד הפרויקטים? איך שומרים על ערך עצמי מול טעות אמיתית שלי?"

ההתמודדות של ציפי פגשה את אחד הכלים המרכזיים בבניית חוסן מנטלי: המעבר מנתיב האשמה לנתיב האחריות.

הסברתי לציפי ששני המושגים הללו מניעים תהליכים הפוכים לחלוטין בתודעה שלנו:

- **אשמה (תקיעות בעבר):** נשענת על הליכה אחורה בזמן, הלקאה עצמית, ו"טחינת מוח" אינסופית ("איך עשיתי את זה? איזה עסק כושל אני מנהלת"). האשמה פוגעת ישירות בערך העצמי, מייצרת שיתוק וגוזלת אנרגיה יקרה.
- **אחריות (תנועה לעתיד):** מביטה קדימה. היא אינה מתכחשת לטעות, אך היא מפרידה בין המעשה לבין הערך של האדם. האחריות שואלת מתוך עמדה בוגרת ומעשית: "מה קרה כאן? מה אפשר ללמוד מזה? איך אני מתקדמת ומתקנת עכשיו?"

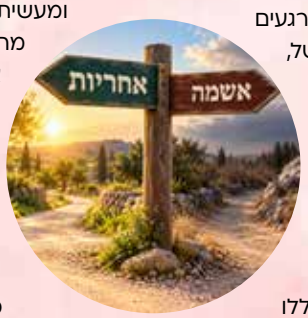

ציפי בחרה באחריות. היא הרימה טלפון ללקוח, דיברה בגילוי לב, תיקנה את לוח הזמנים והמשיכה בעבודה במרץ. הטעות לא הגדירה את מי שהיא.

כאן מתחברים השורשים לענפים: ערך עצמי חזק ("אני ראויה ושווה תמיד") מאפשר לנו לקחת אחריות על המעשים שלנו בלי להתפרק, ומתוך כך נבנה ביטחון עצמי אמיתי ומעשי ("אני מסוגלת להתמודד עם אתגרים ולתקן"). כשאת מחוברת לעצמך באמת - את צומחת, בדיוק כמו צמח שמחובר לאדמה עמוקה ומניב פירות בריאים.

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור:
052-765-7356 | CO527657356@GMAIL.COM

אל תוסיפי שמן למדורה לא שלך!

זמן קריאה: 1.5 דק'

חצי שעה של שקט. בלי שום משימה חדשה שנוחתת על השולחן, ובלי שום בקשה לקפה. לפעמים, שתיקה רועמת במשרד היא דווקא הבונוס הכי גדול של היום, אם רק יודעים לא להרוס אותה עם דרמה שלא שייכת לנו.

הכל התחיל באמצע העומס של שלישי בבוקר. מיכל ראתה את הילה, המנהלת שלה, עומדת ליד המדפסת ונראית כמי שעומדת לקרוס. בטון הכי רך, מיכל ניגשה והציעה - בטון הכי רך - לעזור. התגובה? כתף קרה, מבט מקפיא, ומשפט שייבש את החדר: "עזבי אותי עכשיו, טוב?!"

תוך שבריר שנייה, 'הבמאי הפנימי' של מיכל קפץ לבמה והעלה הצגה טראגית קטנה: 'מה כבר אמרתי? למה היא תמיד כזאת אלייך? אחרי כל מה שהשקעתי...' האוטומט שלנו מתוכנת לקחת הכל אישית. המוח אלוף בהקשרים מהירים: מישהי עצבנית? זה בטח בגללי.

אבל הפעם, מיכל בחרה שלא להיגרר לסערה. נשימה אחת עמוקה הספיקה לה כדי להשתמש בכלי הבסיסי של ה־NLP - הפרדה מוחלטת בין המציאות בשטח לבין הפרשנות שרצה לנו בראש. כל אדם רואה את העולם דרך המשקפיים הפרטיים שלו, והעומס של הילה יושב אך ורק על הלב של הילה.

כשהמנהלת ענתה בקוצר רוח, היא לא שידרה "את לא בסדר", אלא מצוקה מהתדר הפרטי שלה. 'סל הסבלנות' שלה היה ריק. התגובה הזו לא אמרה דבר על הערך של מיכל, היא רק הראתה את סיר הלחץ בצד השני.

העבודה הפנימית היא לא לחנך אותה, וגם לא להתקרבן. הניצחון הקטן של מיכל היה להוריד את משקפי האשמה. ברגע שמבינים שהסיפור בכלל לא עלינו, הלחץ יורד ואפשר לחזור לנשום.

ואם הילה עדיין ממשיכה לשתוק? תסתכלי על זה ככה: הרווחת חלון שקט לקפה חם. ואת הסוכר? תוסיפי הפעם לעצמך, כי אֶת הדרמה של אחרים - אַתְּ ממש לא חייבת לבלוע...

נחמי בארי - מרחב לצמיחה רגשית NLP | 052-765-6229
nlp05276@gmail.com

מרק פטריות עם גריסים

מצרכים:

- 3 גזרים
- 1 בצל גדול
- 2 שיני שום
- 2 כפות שמן זית
- 1 כף גדושה קמח
- סלסלה וחצי פטריות
- 1/3 כוס גריסי פנינה - שטופים
- 10 כוסות מים רותחים

לתיבול:

- כף וחצי אבקת מרק
- מלח
- כורכום
- פלפל לבן

אופן ההכנה:

1. חותכים את הגזר.
2. בסיר מטגנים על אש נמוכה, עם שמן זית, את הבצל הגזר, והשום - עד שהם מתרככים מעט (בסביבות 3-2 דקות).
3. מוסיפים קמח ומערבבים בעדינות עד שהוא נעלם.
4. חותכים את הפטריות לפרוסות.
5. מוסיפים את הפטריות לסיר ומערבבים בעדינות.
6. מוסיפים 10 כוסות מים רותחים ואבקת מרק.
7. מוסיפים את הגריסים ומתבלים במלח כורכום ופלפל.
8. מבשלים 30 דקות או עד שהגריסים רכים.

בהצלחה ובתיאבון!

מאירים את הנעורים

הרב ארז קדוסי מרבני 2000

הוא בקושי מלמל: "גם אני רחמים בן לאה"

זמן קריאה: 1.5 דק'

יום לפני האזכרה התקשרה אליי דודתי: "מחר בשעה חמש וחצי יש אזכרה לדוד. נשמח שתגיע".

"בוודאי", עניתי, "בעזרת ה' אגיע".

למחרת עבדתי במסגרת פרויקט בתל אביב. במהלך העבודה הגעתי לדירה והבחנתי שהמרפסת הגדולה מלוכלכת. החלטתי לנקות אותה בעצמי כדי שהכל יראה במיטבו.

עבדתי זמן ממושך תחת השמש היוקדת. לקראת הסוף חשתי חולשה. כשסיימתי, חזרתי הביתה לנוח.

נשכבתי ומיד נרדמתי.

לפתע צלצל הטלפון. זה היה אבא שלי: "מדוע לא הגעת עד עכשיו לאזכרה?"

הסתכלתי בשעון ונבהלתי. השעה כבר הייתה חמש וחצי!

"אוי, נרדמתי! לא הרגשתי טוב. אני יוצא עכשיו!"

מיהרתי לתחנת הרכבת בתל אביב, בדרכי ללוד.

ברכבת ישב מולי חסיד חב"ד. "צדיק, תפילין?" שאל בחיוך.

"כבר הנחתי היום", עניתי. והוספתי: "בוא נלמד קצת תורה".

הוא פתח ספר 'תניא', והתחלנו ללמוד.

סיפורים מיוחדים שלנו בשלוחה

כעבור כמה דקות סיפרתי לו שאני בדרך לאזכרה של דוד שלי. "בוא נקדיש את הלימוד לעילוי נשמתו", אמרתי. "בשמחה", השיב.

"קוראים לו רחמים בן לאה".

הוא קפץ. "איך אמרת שהשם שלו?"

"רחמים בן לאה".

והוא בקושי מלמל: "גם אני רחמים בן לאה". הבטנו זה בזה ופינו נאלם.

• • •

אנחנו לא יודעים חשבונות שמים. אבל אולי כל מה שקרה באותו יום - העבודה, החום, החולשה, השינה, האיחור והחב"דניק ברכבת - התגלגל משמים כדי שאגיע דווקא לרגע הזה.

בעצם, כל האיחור הזה היה משמים, כדי שהנשמה של "רחמים בן לאה" לא תיזכר רק באזכרה, אלא תזכה לנחת רוח דווקא מלימוד התורה.

כי לפעמים, מה שנראה לנו כאיחור - הוא בדיוק הרגע שהנשמה חיכתה לו.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

נפלאות הבורא

רוני מלכה

שמים אפורים? לא מה שחשבתם!

זמן קריאה: 1 דק'

בחורף, השמים הכחולים והבהירים של הקיץ מפנים את מקומם ל'מסך' ענק שגווני אפור שולטים בו. מזג האוויר הזה שרבים תופסים כ"מדכדך", הוא למעשה אחד האפקטים האופטיים המדהימים ביותר שברא ה' בעולמו.

בימים שאנחנו רואים כ"בהירים", מולקולות האוויר הקטנות מפזרות בעיקר את האור הכחול. אבל בתוך ענן חורפי עבה, אדי המים מתעבים למיליארדי טיפות גדולות בהרבה.

הטיפות הללו מפזרות את כל צבעי הקשת כמעט במידה שווה. כשיורד אור שמש על חלקו העליון של הענן, הטיפות בחלק העליון מחזירות את האור הלבן החוצה לחלל. ככל שהענן נעשה עבה ודחוס יותר בטיפות מים וחלקיקי קרח, האור מתקשה לחדור דרכו למטה. האור המועט שמצליח לעבור דרך כל השכבות מגיע לעינינו כשהוא מוחלש בצורה משמעותית, וזה בדיוק מה שהעין שלנו מפרשת כצבע אפור.

השכבה האפורה הזו היא גם "רשת מגן" שסופגת את החום שכדור הארץ פולט, מחזירה חלק ממנו כלפי מטה ומונעת ממנו לברוח אל החלל. מלבד זאת, האור המפוזר מעניק תאורה רכה ואחידה שמפחיתה התייבשות ופגיעה בצמחייה העדינה שזקוקה ללחות ולאור מתון. ואם עדיין עצוב לכם, זכרו - ככל שהשמיים אפורים וכהים יותר, זה רק אומר שהענן עמוס במים שתכף יירדו להרוות את העולם בגשם של שפע וברכה.

מזהים מה מסתתר בתמונה?

התשובה לחידה של המגזין הקודם: **"ברחל בתך הקטנה"**

נראה אתכם מזהים מה מסתתר **בתמונה השמאלית**

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו **בפרס!** MAG@TV2000.CO.IL

הרב יצחק רבי

זמן קריאה: 1.5 דק'

"אבא, אמא, אני רק צריך שתקשיבו לי"

שאלה:

מה עושים כשמרגישים שההורים לא באמת מקשיבים, אלא רק מטיפים מוסר כשאני מנסה לשתף אותם במשהו שקרה לי?

• • •

תשובה:

יקירי, עצם זה שאתה פונה ומעלה את התסכול שלך מעל במה זו, מראה כמה הרצון שלך לקשר אמיתי עם ההורים חשוב לך, וכמה זה כואב כשאתה מנסה לשתף אותם ונתקל בחומה של תוכחה. אני מבין אותך לגמרי. כשנער אוגר אומץ, בא לשתף במשהו שקרה לו, ובמקום לקבל אוזן קשבת וחיבוק הוא מקבל "סדרת חינוך", הלב באופן טבעי נסגר, והתגובה הראשונה היא להתכנס פנימה ולא לשתף יותר.

אבל לפני שאתה מתייאש, בוא ננסה להבין מה קורה שם מהצד של ההורים.

ההורים שלך אוהבים אותך אהבת נפש. תהיה בטוח בזה. כשאתה מספר להם על קושי, טעות או אירוע מורכב, מנגנון ההגנה הטבעי שלהם מופעל מיד. מרוב דאגה ורצון להגן עליך שלא תיפגע, הם ממהרים לתת "פתרונות" ודברי מוסר. הם לא עושים את זה כדי להרחיק אותך, אלא כי אכפת להם מדי.

שלמה המלך אמר בחכמתו: "כְּמַיִם הַפָּנִים לַפָּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם" (משלי כז, יט). כשאנחנו משנים מעט את אופן הפנייה ואת התזמון, הלב של הצד השני משתנה בהתאם.

ראשית, תדבר על כך עם ההורים בלב גלוי ומלא הערכה.

לפני שאתה מתחיל לשתף, תגיד להורים משפט מפתח קטן: "אבא, אמא, קרה לי משהו ואני ממש רוצה לשתף אתכם, אבל אני לא מחפש עכשיו פתרונות או מוסר, אני רק צריך שתקשיבו לי". התאמת הציפיות הזו עוזרת להורים להוריד את מנגנון ה"חינוך" ולעבור למצב של הקשבה.

אל תפיל שיתוף מורכב ברגע של לחץ - כשההורים עייפים, חוזרים מהעבודה או עסוקים. מצא זמן רגוע ושקט.

אם ההורים בכל זאת גלשו למוסר, אל תענה בכעס. תוכל לומר בצורה מכבדת: "אני מבין את מה שאתם אומרים ואחשוב על זה, אבל קודם היה לי חשוב רק שתדעו מה עבר עליי".

כשקורה מקרה שבו הם רק הקשיבו ותמכו, תגיד להם בסוף: "מאוד עזר לי שהקשבתם לי. זה נתן לי כוח". חיזוק חיובי עובד מצוין גם על הורים!

תזכור שהקשר עם ההורים הוא תהליך שנבנה צעד אחר צעד. כשאתה מוביל את השיח בבגרות ובכבוד, אתה מלמד אותם איך להקשיב לך בדיוק כפי שאתה צריך. בהצלחה רבה!

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב". שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

אם יש לך מה לומר, למה אתה שותק?

זמן קריאה: 1.5 דק'

הכתב גדול, הרווחים תנודתיים בין האותיות, ויש ריבוי של קערות. במישור הגרפולוגי, שילוב זה עשוי להצביע על עולם פנימי עשיר, רגישות גבוהה, צורך בביטוי עצמי ורצון להיות נוכח ומשמעותי בסביבה.

בכתב ניכרות קערות רבות. בפרשנות גרפולוגית ניתן לקשור זאת לעולם הרגש, לקליטה חזקה של הסביבה ולצורך בהגנה רגשית. ייתכן שלעיתים קיימת תחושה של פחד לומר את הדברים כפי שהם, או חשש מהתגובה של האחר: 'מה יחשבו עליי אם אגיד את מה שאני באמת רוצה לומר?'

עם זאת, אין ספק שעולה מן הכתב יכולת אינטלקטואלית גבוהה, חשיבה עשירה ועולם פנימי מפותח מאוד. לכן, נקודת העבודה אינה ליצור יכולת חדשה, אלא לעזור ליכולת שכבר קיימת לקבל יותר מקום וביטוי.

אפשר להתחיל בצעדים קטנים וללמד את המוח שאפשר להתמודד:

1. לומר דעה קצרה לאדם שמרגישים לידו בטוחים.
2. לבקש בקשה פשוטה במקום לוותר עליה.
3. לדבר במשך דקה על נושא מוכר.
4. להביע דעה גם כאשר לא בטוחים שיסכימו איתה.
5. לשאול שאלה בקבוצה קטנה.
6. להסביר משהו בפני כמה אנשים.
7. לדבר גם כאשר מרגישים מעט לחץ.
8. להתקדם בהדרגה למצבים מאתגרים יותר.

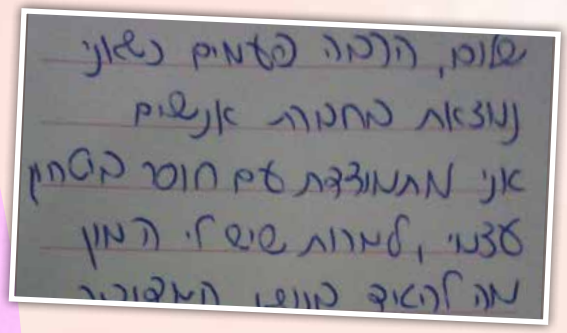

אחרי כל חשיפה כדאי לרשום: ממה פחדתי? מה קרה בפועל? מה למדתי?

המטרה אינה לומר "אסור לי לפחד", אלא: "אני יכול להרגיש פחד ובכל זאת לדבר". כך, צעד אחר צעד, הביטחון נבנה מתוך ניסיון ולא רק מתוך מחשבות חיוביות.

שלחו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL שאלה לייעוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין! (אפשר בעילום שם כמובן).

מגושם אבל שחיין מיומן!

זמן קריאה: 1 דק'

כשהוא שוכב על החוף, כלב הים יכול להיראות כמו בעל חיים מגושם למדי. גופו העגלגל מונח על החול או על הקרח, הסנפירים נראים קצרים, והוא מתקדם ביבשה בתנועות המזכירות זחילה. אבל ברגע שהוא נכנס למים, התמונה משתנה לחלוטין.

כלבי הים הם יונקים ימיים, והם שייכים לקבוצת טורפי־הסנפיר. למרות שהם חיים חלק גדול מחייהם במים, הם חייבים לעלות אל פני המים כדי לנשום אוויר. הם גם עולים ליבשה או לקרח כדי לנוח, להמליט ולטפל בגורים.

הסנפירים האחוריים של כלב הים אינם מסתובבים קדימה כמו אצל אריה הים, ולכן התנועה שלו על היבשה מסורבלת יחסית. במים, לעומת זאת, הסנפירים האחוריים הופכים לכלי שחייה יעיל מאוד. הגוף המוארך והגמיש מאפשר לכלב הים לנוע במהירות, ושכבת שומן עבה מסייעת לו לשמור על חום הגוף במים קרים.

כלבי ים מסוימים מסוגלים גם לצלול לעומקים משמעותיים ולהישאר מתחת למים זמן רב. גופם כולל התאמות המאפשרות להם להתמודד עם מחסור זמני בחמצן בזמן הצלילה.

כך מתגלה לפנינו בעל חיים שנראה פשוט למדי כשהוא שוכב על החוף, אך בתוך המים הוא הופך לשחיין מיומן, צייד בעל חושים מיוחדים ויצור המותאם בדיוק לסביבתו.

כשהסיפור נגמר... העלילה רק מתחילה!

זמן קריאה: 1.5 דק'

יש שיר אחד שלי שכמעט ויתרתי עליו. לא כי לא אהבתי אותו. להפך, הייתי בטוח בו מאוד.

השקעתי בו הרבה שעות אולפן, הקלטות, תיקונים, מחשבה על כל פרט קטן. בראש כבר דמיינתי איך אנשים ישמעו אותו, איך הוא יתפוס, ואיזה מקום הוא יקבל.

ואז הוא יצא לאור ו... שום דבר!

התגובה שצפיתי לא הגיעה. לא מבול של הודעות, לא התלהבות גדולה, ובטח לא התחושה שהשיר "התפוצץ".

אני זוכר את עצמי יושב וחושב: 'אולי טעיתי'. אולי הקהל לא התחבר. אולי השיר הזה פשוט לא היה צריך לצאת.

אבל אז, כמה חודשים אחר כך, התחילו להגיע הודעות.

אחד סיפר לי שהוא שמע את השיר בתקופה לא פשוטה וזה חיזק אותו. אחר כתב לי שהוא משמיע אותו לילדים בבית. מישהו אחר אמר: "אתה לא יודע כמה השיר הזה ליווה אותי".

אני זוכר שקראתי את ההודעות האלה וחשבתי לעצמי: 'רגע, אולי בכלל לא הבנתי מה קרה כאן. השיר לא נכשל. אני פשוט רציתי לראות את התוצאה מהר מדי'.

וזה שיעור שאני לוקח איתי עד היום.

הרבה פעמים אנחנו שופטים דברים לפי מה שאנחנו רואים כאן ועכשיו. אם משהו לא הסתדר, אנחנו בטוחים שזה גם לא יסתדר. אם תפילה עדיין לא נענתה, אנחנו חושבים שאולי אין תקווה. אם חזון מתעכב, נדמה לנו שאולי הוא כבר לא יקרה.

אבל אנחנו נמצאים רק באמצע הסיפור. אנחנו לא יודעים מה יקרה בפרק הבא. גם בחיים וגם בקריירה, יש דברים שצריכים זמן. לפעמים צריך להמשיך לעבוד גם כשלא רואים תוצאה. עם השנים למדתי שלא כל דבר צריך להצליח מיד כדי להיות נכון, והקב"ה פשוט מלמד אותנו סבלנות.

ואולי זה הדבר הכי קשה - להמשיך ללכת גם כשעוד לא רואים לאן הדרך מובילה.

כי כשאנחנו באמצע הסיפור, אנחנו לא תמיד מבינים את התמונה. אבל מי שכתב את הסיפור כולו - כבר רואה אותה.

שבת שלום!

ילדי העולמים

מאיר גואטה

האוצר של רבקה הענייה

ילדים צדיקים ומתוקים, האם קרה לכם פעם שהייתם עצובים מאד בגלל משהו שקרה, והרגשתם שאין לכם כוח לחייך לאף אחד? ברגעים כאלו, היצר הרע מנסה לשכנע אותנו שאנחנו לא צריכים לעזור לאף אחד. הוא לוחש לנו: "גם ככה קשה לך, תדאג רק לעצמך". אבל בואו תשמעו מה קרה לרבקה הקטנה, שלמדה שדווקא כשקשה - הנדיבות מאירה את הכל.

לפני שנים רבות, בעיר קטנה ועתיקה, חיה רבקה יחד עם אמה בבית קטן ודל. הן היו עניות מאד, ולרבקה לא היו בבות מפוארות או בגדים חדשים, אבל בבית שלהן היה תמיד משהו שאי אפשר לקנות בכסף: שמחה ומחשבה על הזולת.

יום אחד היה מזג אויר סוער במיוחד. גשם שוטף ירד בחוץ והרוח שרקה בין הסמטאות. רבקה ישבה ליד החלון, מביטה בטפות ומרגישה קצת עצובה, כי היה לה קר והיא חששה שהעצים להסקה יגמרו.

פתאום, אמה של רבקה נגשה אליה ואמרה: "רבקהל'ה, שמעתי דפיקה חלשה בדלת. אני מבקשת ממך, פתחי את הלב ואת הדלת ובדקי מי זה". רבקה הזדרזה ופתחה את הדלת. שם, בגשם המקפיא, עמדה אשה זקנה, רטובה לגמרי ורועדת מקור. "אמאו" קראה רבקה, "יש כאן אשה שזקוקה לעזרה!"

האם חיכה ואמרה: "נדיבות היא האוצר שלנו. הכניסי אותה פנימה". רבקה לא חשבה פעמיים. היא לקחה את המעיל היחיד שלה ועטפה בו את האשה. היא מהרה למטבח והכינה כוס תה חם. אמה עזרה לה להדליק נר קטן שהאיר את החדר החשוך באור נעים.

האשה הזקנה ספרה להן בדמעות שהיא אבדה את כל רכושה ואין לה בית. רבקה הקשיבה לה בתשומת לב עמקה. למחרת, בעידודה של אמה, יצאה רבקה לשכונה. היא עברה מבית לבית וסיפרה על האשה בכזה חיוך ואהבה, עד שלבסוף מצאה משפחה טובה שהסכימה לתת לאשה חדר מכבד בביתם.

ראיתם ילדים? רבקה היתה עניה, אבל היא היתה "עשירה בנדיבות". הנדיבות תמיד חזקה יותר מהקר ומהחשך. היא משמחת את השם ומאירה נשמות של אחרים.

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית: 052-477-0297.
להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים, חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש".
לשיעורים המוקלטים: 073-351-1148

מבצעו 5 הגדלים

כשיצחק אבינו נולד, אביו, אברהם אבינו, היה בן 100, ואמו, שרה אמנו, היתה בת 90. אתם יודעים מה עלינו ללמוד מזה? שאסור אף פעם להתייאש, אלא תמיד להמשיך ולהתפלל ל-ה'. כשיגיע הזמן הנכון נקבל את מה שמגיע לנו. ועכשיו ילדים מקסימים, התוכלו לזהות את ההבדלים שבין שני הציורים?

יצירות

ילדים יקרים, כל שבוע אנו מציגים יצירה יפה ששלחתם לנו, המסעדת כמה אתם אוהבים את המגזין.
והפעם - היצירה של רבקה מנצור.

שימו לב! נשמח לקבל מכם יצירות יפות עם הלוגו החדש שלנו והמשפט: "מחברים את עם ישראל".
יש לכם רעיון איך להציג את החבור של עם ישראל? הכינו, צלמו, ושלחו לנו ל:
MAG@TV2000.CO.IL
ואולי תזכו בפרס.

מאחלים את הנשמה

בְּעִקְבוֹת הַמַּטְמוֹן שֶׁל נָפוֹלֵאוֹן

מאת צבי אריה אדלר
ציור יהודה ישראל

בחסות עיתון קומיקס
קומיקס
072-2550600

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הַצּוֹכָה שֶׁל הַשָּׁבוּעַ

יְלָדִים יְקָרִים וְאֲהוּבִים!
זוֹכְרִים אֶת הַמִּבְצָע שֶׁלָּנוּ
לַסֶּפָה הַמְקֻשָּׁטֶת?
וְאוֹ, כַּמָּה שֶׁהִפְתַּעְתֶּם וְרִגַּשְׁתֶּם
אוֹתָנוּ! חִמַּמְתֶּם לָנוּ אֶת הַלֵּב
עִם הַיְצִירוֹת הַמַּדְהִימוֹת שֶׁלָּכֶם!
נָכוֹן שֶׁכֻּלְּכֶם רְצִיתֶם לִזְכּוֹת,
וּבֶאֱמֶת שֶׁכֻּלְּכֶם מַגִּיעַ!
אֲבָל יֵשׁ רַק זוֹכֶה אֶחָד...
וְהַזּוֹכֶה הַמְּאֻשָּׁר הוּא...
שְׁמוּאֵל עוֹבַדְיָה יוֹסֵף טַרַבֶּלְסִי!
מַזָּל טוֹב עָנָק!

הֵיכָן מִסְתַּתֵּר?

עִידָן וְיהוֹנָתָן
מְחַפְּשִׂים אֶת הַמַּטְמוֹן

יְלָדִים יְקָרִים, נִרְאֶה אֶתְכֶם מְגַלִּים הֵיכָן
מִסְתַּתְּרִים 2 שַׂקֵּי קֶמַח ו-2 שַׂקֵּי סֹלֶת.

הֲבָדִיחוֹת

הַבַּת
הַקְּטַנָּה שֶׁלִּי
שָׁאֲלָה אוֹתִי אִם לְנָחָשׁ
יֵשׁ צַוָּאר אָרֹךְ
אוֹ זָנָב אָרֹךְ. לְמִישֶׁהוּ
יֵשׁ תְּשׁוּבָה?

רַעַשׁ כְּבֵד:
אִמָּא: "מָה נָפַל?!"
אֲנִי: "חֶלְצָהּ!"
אִמָּא: "זֶה נִשְׁמַע הַרְבֵּה
יוֹתֵר כְּבֵד מֵחֶלְצָהּ!!!"
אֲנִי: "כֵּן, אֲנִי הָיִיתִי
בְּתוֹכָהּ!"

בּוֹס: "בְּשְׁאֵלוֹן
הַקַּבָּלָה לַעֲבוֹדָה כָּתְבָתְּ
שֶׁיֵּשׁ לָךְ חָמֵשׁ שָׁנוֹת נִסָּיוֹן
וְכָעֵת הִתְבָּרֵר לִי שֶׁאַתְּ חָסֵר
נִסָּיוֹן לַחֲלוּטִין!"
עוֹבֵד: "נָכוֹן, אֲבָל אַל תִּשְׁכַּח
שֶׁבְּמוֹדָעָה בְּקַשְׁתֶּם עוֹבֵד
בַּעַל דְּמְיוֹן מְפֻתָּח..."

גַּם אִם תַּעֲלֶה
לָאוֹטוֹבּוּס בְּאֶמְצַע
הַלַּיְלָה הַשֶּׁמֶשׁ תִּהְיֶה
בְּצַד שֶׁלְּךָ...

יְלָדִים יְקָרִים,

עֲלֵיכֶם לַעֲנוֹת עַל הַשְּׁאֵלוֹת הַבָּאוֹת!

הִצְלַחְתֶּם? אֵיזֶה יוֹפְיִי שִׁלְּחוּ לָנוּ לְמֵיל
אֶת הַתְּשׁוּבָה עִם שִׁמְכֶם,
וְאוּלַי תִּזְכּוּ בְּפְרָס!

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת יֵשׁ לִשְׁלֹחַ אַךְ וְרַק לְמֵיל

MAG@TV2000.CO.IL

הַשְּׁאֵלוֹת:

1. מָה אֹסֶף יוֹנִי?
2. הַאִם כָּעֵת שְׁעוֹן חֹרֶף אוֹ קַיִץ?
3. לְמִי יֵשׁ יוֹם הֻלֶּדֶת בְּקָרוֹב?
4. בְּאֵיזוֹ כִּתָּה לוֹמֵד יוֹנִי?
5. מָה נוֹהֵג יוֹנִי לַעֲשׂוֹת לִפְנֵי שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

יש לכם אירוע? מצוין!
2000 משתתף בשמחתכם!
בואו להפתיע את המשפחה והאורחים
עם מזכרת ייחודית - מגזין בעיצוב אישי

עיצוב חינם לשגרירי המגזין ומצטרפים חדשים
לעיצוב מגזין אישי:
MAG@TV2000.CO.IL

לתת
מהלב
לפנק
את
החמה!
בואו לאמץ בסיס, יחידה, מחסום או עמדה, ולהאיר
להם את השבת עם המגזין שיעניק להם תוספת כוח
אתם מאמצים - אנחנו דואגים למשלוח של אור ואמונה
073-286-6527